CALVINIST CONTACT

DUTCH-CANADIAN CHRISTIAN WEEKLY

"But unto every one of us is given grace according to the measure of the gift of Christ." Eph. 4 : 7

JUNE 29th, 1962 - No. 552 - 10 PAGES • P.O. BOX 312, STATION B., HAMILTON, ONT.

17th year of publication
Authorized as Second Class Mail, Post Office Department Ottawa, Ontario, and for payment of postage in cash. Postage paid at Hamilton.

EEN 95-JARIG DOMINION

De uitslag van de verkiezingen moge dan teleurstellend geweest zijn, de dollar moge momenteel dan wat wankel staan, de nieuwe regering moge dan een buitengewoon moeilijke taak hebben dit alles neemt toch niet weg, dat wij in een land wonen dat in vele opzichten rijker is dan menig ander land in de wereld. En wanneer ons land dan op 1 Juli 95 jaar oud zal zijn, is een gelukwens toch wel zeer op zijn plaats. Tot voor kort was Canada een van de jongste landen van de wereld. Daarin is, vooral na het ontstaan van de jonge Afrikaanse landen, wel enige verandering gekomen. Dit neemt niet weg, dat in menig opzicht Canada nog in de prille jeugd is en dat maakt het misschien wel zo aantrekkelijk.

In 1867 ontstond "the Dominion of Canada" nadat de British North American Act was aangenomen. De wapenspreuk van dit land is "A mari usque ad mare" (from sea to sea). Dit betekent maar niet alleen dat 't land aan de ene zijde aan de Atlantische Oceaan en aan de andere zijde aan de Pacific Oceaan grenst.

De wapenspreuk heeft haar oorsprong in een verhaal, dat algemeen als historisch wordt aangenomen. Toen in December 1866 een delegatie van "British North America" in London, Engeland, samenkwam om de bijzonderheden van de British North American Act te bespreken, was er verschil van opvatting omtrent de naam van het nieuwe land. De bekende Sir John Macdonald, Canada's eerste minister President, gaf de voorkeur aan "The Kingdom of Canada". De Engelse Minister van Buitenlandse zaken van die tijd was echter bevreesd, dat de zuiderburen van Canada, de Amerikanen, door deze naam onaangenaam getroffen zouden worden. De Canadese vertegenwoordigers voelden er echter niets voor om als een kolonie te worden aangeduid. Men was op een dood punt en een beslissing werd niet genomen. Hoewel dus nog geen naam was *gegeven* aan ons land, werd diezelfde avond wel de naam en de wapenspreuk gevonden. Een van de Canadese vertegenwoordigers las voor het naar bed gaan naar gewoonte zijn Bijbel. Hij las Psalm 72 en werd getroffen door vers 8: "He shall have dominion also from sea to sea, and from the river unto the ends of the earth". Daar was de naam: Dominion of Canada, en daar was de wapenspreuk: "van zee tot zee".

Natuurlijk, dit is geschiedenis. Er zullen er niet veel zijn die de herkomst van de Dominion of Canada vinden in Psalm 72. Maar intussen is dit land dan toch maar een Dominion genoemd en heeft het zijn wapenspreuk gevonden naar aanleiding van wat David duizenden jaren geleden gedicht heeft over het Rijk van de Christus, die ook over dit land Zijn heerschappij uitstrekt. Het is Zijn dominion.

Het is niet bekend in hoeverre de 34 Canadese staatslieden die in 1867 samenwerkten om de Confederatie tot stand te brengen, dit verband hebben gelegd. In ieder geval hebben zij bij meerderheid van stemmen besloten, dat Canada een Dominion zou zijn en dat het "a mari usque ad mare" het wapen van Canada zou sieren.

Waarschijnlijk zal Dominion Day, de geboortedag van het Dominion of Canada de oudere van onze na-oorlogse immigranten niet zo toespreken als de jongeren. Voor de ouderen zijn vanzelfsprekend de banden aan het oude vaderland nog zo sterk, dat het best te begrijpen is, dat zij de liefde tot dit land niet zo gemakkelijk kunnen opbrengen. Deze en gene, die een trip naar de overkant heeft gemaakt, is teruggekomen met een heimelijk verlangen om weer in Nederland te mogen wonen en werken. Maar met de jongeren is dat anders. Voor hen is Canada het land van hun toekomst. In hun ijver en patriotisme willen zij eigenlijk liever niet eens aan Nederland worden herinnerd. Alles wat "Dutch" is, is voor hen ondergeschikt aan wat "Canadian" is. Dat komt vrijwel overal uit: de taal, de sport, de gewoonten, de etiquette, en waar niet. Dat brengt hier en daar wel eens wat spanningen mee, maar het is heel goed te verklaren.

Als wij ons even in de gedachten van de jongeren verplaatsen, dan is het voor hen nog meer "challenging", dat de naam van dit land en zijn wapenspreuk zeer nauw verband houden met de Christus. Het is althans te hopen dat zij dit zien. Zij zijn het die straks de burgers van dit land zullen zijn en die de leiding daarvan zullen bepalen of uitmaken. Het is daarom van het grootste belang, dat zij dit land, dat hen zo lief is, zullen beschouwen als het dominion van de Christus.

Daar ligt niet alleen een taak van hen, dit is eveneens een taak voor de ouderen. Het is heel goed verklaarbaar, dat verschillenden zich beklagen over begrippen en toestanden die hier heersen. En die critiek wordt vaak in scherpe bewoordingen ten beste gegeven. Maar er is een gevaar in. De critiek, die de ouderen op dit land en zijn inwoners mogen hebben, en die bedoeld is als een poging tot verbetering, heeft vaak een averechtse uitwerking op de jongeren. Die menen dat hun ouders te ouderwets en te Nederlands zijn en het voert hen naar een extremisme, dat evenmin heilzaam is voor het land of voor henzelf.

Dominion Day is maar een heel gewone holiday, die wij meestal meer als recreatie dan als een herdenking doorbrengen. Maar Dominion Day moge ons een hernieuwde aansporing zijn, om ook dit land en zijn bevolking te zien als een deel van ons rentmeesterschap. Het behoort aan Christus, die ons hier als ouderen en jongeren geplaatst heeft opdat mede door en in ons Zijn heerschappij zou blijken.

Dominion Day is altijd de jaarlijkse opening van een dagelijkse ceremonie gedurende twee maanden op Parliament Hill in Ottawa. Dan wordt de wacht afgelost en dit schouwspel trekt jaarlijks duizenden vacantiegangers uit Canada, de States en van overzee. De foto toont ons het Regiment Colour of the Second Battalion, The Canadian Guards, tijdens een parade voor de Kolonel van het regiment.

De Verkiezings uitslag

De verkiezingen zijn verlopen zoals velen het hebben verwacht. Dit betekent, dat vrijwel niemand verwachtte, dat de Progressive Conservatives dezelfde meerderheid zouden behalen als bij de vorige verkiezingen, maar dat de macht meer verdeeld zou worden.

Er is een geringe verschuiving in de uitslag gekomen. De stand is thans:

		% van de stemmen
Progressive Conservatives	116 zetels	37.5
Liberal Party	99 „	36.9
Social Credit	30 „	11.3
New Democratic Party	19 „	14.3
	264 zetels	100 %
Stemming uitgesteld	1	
	265 zetels	

Indien Canada niet het districtstelsel kende, doch gestemd zou zijn volgens Evenredige Vertegenwoordiging, zouden de 264 zetels als volgt verdeeld zijn geworden: Prog. Conservatives 99, Liberals 97, Social Credit 30 en New Democratic Party 38 zetels.

De partij, die voor de grootste verrassing heeft gezorgd, is Social Credit. Zeker, er waren aanwijzingen, dat de "Socreds" winst zouden maken, maar dat die winst voornamelijk uit Quebec zou komen was "the surprise of the day".

Of dit in het belang van Canada is, zal nog moeten blijken. Het is niet zo, dat Social Credit een grote stem heeft gekregen, maar eigenlijk dat — indien de Liberalen de Diefenbaker-regering niet zouden steunen — de regering dan is overgegeven aan de genade van een aantal onervaren nationalisten uit Quebec.

WIE IS MR. CAOUETTE?

De man, die achter deze onverwachte wending in Quebec staat, is de 45-jarige automobielhandelaar Real Caouette te Rouyn, Que. Hij heeft zijn eigen nationale leider, Robert Thompson, volkomen in de schaduw gezet. Daarom zal de Minister President nog meer met hem dan met de leider van Social Credit rekening moeten houden.

Mr. Caouette is voor velen een onbekende. Hij is lid geweest van de House of Commons van 1946 tot 1949. Dat was toen de nationale groep "Union des Electeurs" populair was in Quebec, bij welke groep Mr. Caouette sterk was geïnteresseerd. Deze groep is echter uit de gezichtskring verdwenen, sinds Mr. Caouette in 1949 door een liberale candidaat werd verslagen. In 1957 heeft Social Credit er afstand van genomen en is de groep door Socred Leider Solon Low openlijk ter zijde gesteld. Deze maatregel was blijkbaar voor Mr. Caouette aanleiding de Union des Electeurs eveneens te verlaten en zich bij de orthodoxe Social Credit beweging aan te sluiten.

Gaandeweg werd de invloed van Mr. Caouette in Social Credit groter. Toen er in 1961 een nieuwe nationale leider voor Social Credit gekozen moest worden in de plaats van Solon Low, presenteerde Mr. Caouette zichzelf, daarbij gesteund door twee honderd vertegenwoordigers van de provincie Quebec. Ook de minister-president van British Columbia Mr. Bennet stond achter hem. Toch heeft hij het toen niet gehaald. De bekende Rev. Manning, minister president van

(Vervolg op pag. 2)

De twee kopstukken van de Social Credit Party. Links de nationale leider Robert Thompson van Red Deer, Alta., en rechts Real Caouette van Villeneuve, Quebec.

Verkiezingsuitslag

(Vervolg van pag. 1)

Alberta, had zijn oog gericht op Robert Thompson, die dan ook tot de nationale leider van Social Credit is gepromoveerd.

Men zal zich echter herinneren, dat die verkiezing van een leider toen erg vreemd is verlopen. Niemand is ooit te weten gekomen hoe de uitslag van die stemming was. De stembriefjes of ballots werden nog tijdens de conventie van Social Credit in Ottawa verbrand en Mr. Thompson werd eenvoudig tot leider uitgeroepen. Op zichzelf was dit al vreemd, vreemder echter was dat een man als Mr. Caouette, die nogal vurig van aard is, hiertegen geen verzet heeft aangetekend. Toentertijd werd in de pers sterke bevreemding tegen deze gang van zaken geuit.

Of Mr. Caouette heeft zien aankomen, wat nu na de verkiezingen een feit is, is moeilijk te zeggen, maar het valt niet te ontkennen, dat de teugels niet in handen zijn van Mr. Thompson maar van Mr. Caouette. Mr. Thompson, die geen Frans spreekt, heeft slechts vier Social Credit members uit de Westelijke provincies in het parlement kunnen krijgen, zichzelf inbegrepen. Hoe dit in de praktijk zal werken, is momenteel nog een grote vraag, hoewel het geen vraag is of Mr. Caouette een grote stem in het kapittel hebben zal. Een voorproefje daarvan is reeds gegeven. Op een vraag of Mr. Caouette bereid was samen te werken met Mr. Diefenbaker, verklaarde hij, dat hij dat inderdaad was, maar dat de voorwaarden daartoe nog zouden moeten worden vastgesteld.

Van een coalitie met de Conservatieven wil Mr. Caouette niets weten, tenzij Mr. Diefenbaker bereid zou zijn een goed lid van Social Credit te worden en de social credit filosofie zou aanvaarden.

Mr. Caouette vond deze voorwaarde in het geheel niet vreemd. Was er niet in zijn eigen leven een moment geweest, dat hij Social Credit-er werd? Intussen houdt Mr. Caouette blijkbaar niet van talmen. Hij heeft j.l. Zondag althans reeds verklaard, dat Mr. Diefenbaker behoort af te treden in plaats van nieuwe maatregelen te nemen.

In hoeverre de Liberalen onder leiding van Lester Pearson zullen toelaten dat Mr. Caouette zijn invloed zal uitoefenen op het 25ste parlement van Canada is niet te zeggen, maar dat alle partijen met hem te rekenen hebben, is buiten twijfel.

NOODZAKELIJKE MAATREGELEN

De Minister President heeft inmiddels de maatregelen, die de regering wil nemen om aan de bestaande crisis het hoofd te bieden aangekondigd. Enige van de voornaamste maatregelen zijn:

— een lening van een billioen dollar in contanten of crediet.

— een extra invoerrecht op niet essentiële importgoederen, variërend van 6—15%. Hieronder zijn begrepen geïmporteerde automobielen, welke extra zullen worden belast met 10%.

— beperking van vrije invoer uit het buitenland door individuele Canadezen. Voortaan zal men uit de Verenigde Staten voor slechts $ 25.00 vrij kunnen invoeren, maximaal drie maal per jaar. Uit andere landen zal men slechts eenmaal per jaar kunnen invoeren tot ten hoogste $ 100.

— verhoging van de rente, die de Bank of Canada zal berekenen voor leningen aan chartered banks tot 6%.

— verlaging van regerings-uitgaven met $ 250 millioen.

Dit zijn ingrijpende maatregelen, waarvan de regering verwacht dat zij het tekort van $ 745 millioen zullen terugbrengen tot $ 295 millioen en die tevens het buitenlands vertrouwen in Canada zullen moeten herstellen.

Recht en Vrijheid

Men verzocht ons het volgende te willen opnemen:

Vóór wij U wéer in een paar korte trekken op de hoogte brengen met de laatste activiteiten van het "Committee for Justice and Liberty", willen wij eerst van de gelegenheid gebruik maken, het volgende *met zeer veel klem* onder de aandacht te brengen.

Het is ons minstens tientallen malen overkomen, dat ons advies werd gevraagd door personen die moeilijkheden ondervonden in hun werkkring door de daar werkzame vakbond, welk verzoek om hulp en advies eenvoudig te laat kwam. Te laat omdat een en ander reeds in een te gevorderd stadium was om nog iets te kunnen bereiken, of omdat een eerder aanwezige gelegenheid voor actie eenvoudig niet was benut omdat men door, zeer onbegrijpelijke, onwetendheid, de kans had laten voorbijgaan.

Ook zijn ons gevallen bekend van mensen die al geruime tijd in een of andere vorm steun verleenden aan een "neutrale" organisatie, en die dit deden met een zeer bezwaard gemoed, tot op gegeven dag ineens bleek, dat de gemeende dwang niet eens bestond. Wij doelen hier op de situatie waar de "union steward" elke nieuwe werknemer vlotjes vertelt dat hij beter maar gelijk lid kan worden, of anders op straat zal worden gezet, terwijl de collectieve arbeidsovereenkomst daarentegen *uitdrukkelijk* vermeldt, dat lidmaatschap en financiële steun op volkomen vrijwillige basis zijn.

De ervaring is, dat zeer veel bezorgdheid en moeite in vele gevallen bespaard hadden kunnen blijven, indien men tijdig de juiste stappen had kunnen ondernemen.

Het "Committee" besloot daarom, een dringende uitnodiging te doen uitgaan, om contact op te nemen met het "Committee", *zodra er maar een vermoeden is dat* er enigerlei complicaties zullen komen door de activiteiten van een organisatie welke men om des gewetenswille niet kan steunen.

Elk verzoek inzake deze en aanverwante aangelegenheden zal door het "Committee" onmiddelijk worden behandeld, daar bekwame spoed in de meeste gevallen de eerste vereiste is.

Men kan contact opnemen door een briefje te schrijven aan Box 151, Rexdale, Ont., of door een telefoontje naar Toronto naar een der volgende nummers: 249-9598 (Mr. G. VandeZande), 741-3092 (Mr. H. Kuntz). Indien de omstandigheden dit vereisen kan men eventueel zelfs in de nacht telefoneren.

Uiteraard wordt een en ander bespoedigd indien men zo volledig mogelijke gegevens beschikbaar heeft, b.v. data, namen van organisaties, het aantal personen dat betrokken is, exemplaren van collectieve arbeidsovereenkomsten, constituties, en wat verder maar van belang kan zijn.

Verscheidene personen of groepen van personen hebben de laatste paar maanden al gebruik gemaakt van de diensten van het "Committee", en op dit ogenblik zijn er enkele gevallen in behandeling die zeer wel verdere mogelijkheden kunnen openen voor de toekomst.

Voor de toekomst ook zijn er "long-range plans" ontworpen, waarvan de eerste is, dat het "Committee" rechtspersoonlijkheid verkrijgt.

Bedoeld wordt dat binnen korte tijd "Incorporation" aangevraagd zal worden, en te dien einde wordt thans de laatste hand gelegd aan de doelstellingen vervat in een constitutie en de verdere legale vereisten.

Een van de voornaamste redenen hiervoor is wel, dat met de huidige vorm van organisatie de leden van het comité individueel aansprakelijk gesteld kunnen worden, wat met onze activiteiten een ongewenste situatie is.

Zodra een en ander zijn beslag krijgt zal dit gelijk worden bekend gemaakt. In de tussentijd verzoeken wij U dringend niet te aarzelen om de assistentie van het comité in te roepen.

Committee for Justice and Liberty.

APPEAL TO SUPREME COURT BY C.L.A.C.

"The hearing of the appeal by the Christian Labour Association of Canada to the Supreme Court of Ontario on the decision of the Ontario Labour Relations Board, originally scheduled for May 16, 1962 and postponed till June 19, 1962, had to be postponed for a second time.

Only a few days prior to the latter date a document was submitted by the Ontario Labour Relations Board which will require some further study and possible action by the C.L.A.C.'s legal advisers.

It was on their advice that a further postponement was arranged, since the additional material may well strengthen the C.L.A.C's case.

Because of the summer recess of the courts, July and August, the hearing will now take place in September, in all likelihood sometime during the first two weeks of that month".

ON YOUR WAY

FIRST OF ALL, then, I urge . . .

(1 Timothy 2 : 1a, in the New English Bible.)

The so-called "prayer for all the needs of Christendom" in our public worship services is sometimes criticized by the worshippers, especially when in the prayer of intercession anything and everything is summed up in a long enumeration of persons and needs. We have to be very careful, criticizing such a delicate affair as the offering of public prayer in the home or in the church.

Paul writes in a letter to Timothy, the assistent-minister in Ephesus, that first of all one thing should not be forgotten: the prayer for all kinds of people of every rank and degree.

"First of all, then, I urge that petitions, prayers, intercessions and thanksgivings be offered for all men . . ."

In this exhortation four different terms for prayer are used. While some of them carry a part of the same meaning, each of them emphasize a certain aspect of prayer. "Petitions" refers more definitely to prayer requests to satisfy our needs. "Prayers" refers to all usually made in behalf of someone else. "Thanksgivings" involves the grateful acknowledgement of gifts received and of the answers God has given and will give to our prayers.

In our text the Apostle gives Timothy instruction to make prayers for others in the public worship services. This is a duty, however, which every Christian is to fulfill also privately.

Prayers of intercession for each other and for "sovereigns and all in high office" are very important. The Lord is willing to give wisdom, love and justice to all sorts of people, but doing so He also considers our prayers. We ourselves can experience in our life the wonderful power of prayer, when in very difficult circumstances the congregation is praying for us. Let us have attention for those in our environment who are in trouble and need, who live in temptation and in sin and let us pray for them.

And let us pray also for our government. The apostle made this a special point!

Let us use this weapon of prayer to the glory of God, for the welfare of those for whom we pray and to our own great joy.

Prayer is more than criticism.

H. W. Kroeze.

CALVINIST-CONTACT
DUTCH-CANADIAN CHRISTIAN WEEKLY
P.O. Box 312, Station B, Hamilton, Ont.
Phone 547-1488 and 547-1489

Calvinist-Contact is published Friday every week.
Closing date: Saturday before date of issue.
Subscription price: $ 4.00 per year.
Published by Guardian Publishing Co. Ltd., Hamilton, Ont., on behalf of the Calvinist-Contact Publishing Association.

De Synode van de Chr. Ref. Church

CALVIN SEMINARY PRESIDENT

Dr. J. H. Kromminga benoemd voor onbepaalde termijn

Dr. J. H. Kromminga, president van Calvin Theological Seminary, is benoemd voor onbepaalde termijn in zijn tegenwoordige functie. Professor Kromminga werd in 1952 aan Calvin Seminary benoemd en werd in 1956 benoemd tot president van de theologische hogeschool. Dit synodale agendapunt droeg een uitermate controversieel karakter, en het was dan ook niet te verwonderen dat een uitvoerige gedachtenwisseling aan het synodale besluit vooraf ging.

Nadrukkelijk werd betoogd dat de president van de Seminary zijn bekwaamheid in deze functie had getoond en ruimschoots het vertrouwen van de kerk geniet. Dit zijn uitermate belangrijke zaken, en zij dienen dan ook ten volle in de besprekingen te worden betrokken. Nadat de functionaris zes jaar de kerk in een vooraanstaande post in het theologisch onderwijs heeft gediend, verdient hij ten volle een benoeming voor onbepaalde termijn. Voorts werd opgemerkt dat er altijd een mogelijkheid zou open blijven de handhaving van de betrokken functionaris opnieuw onder ogen te zien. Drie Canadese classes hadden tegen het voorstel bezwaar gemaakt. Drie leden van de faculteit, t.w. de professoren Klooster, Monsma en Woudstra, hadden zich schriftelijk tot de synode gewend, en twee vroegere leden van de faculteit, t.w. de professoren R. B. Kuiper en M. J. Wyngaarden, hadden bezwaren tegen het voorstel aangetekend. Ds. A. De Jager (classis Toronto) betoogde dat er een gevaar in dergelijke benoemingen steekt, en hij was daarom gekant tegen het permanente karakter ervan. Hij was beducht dat een volgende synode wel eens opnieuw met dit vraagstuk te doen zou kunnen krijgen. Professor Monsma meende dat het strijdig was met de geest van de gereformeerde kerkregering dat de ene predikant permanent als superieur van zijn mede-dienaren van het evangelie zou worden aangesteld. Ook de veranderingen in het theologisch klimaat maken een aanstelling als president voor onbepaalde termijn ongewenst, aldus prof. Monsma, die nadrukkelijk vaststelde dat er een geest van volmaakte samenwerking in het Seminary heerst.

Het voorstel om Dr. Kromminga voor onbepaalde termijn te benoemen werd tenlotte aangenomen met 68 stemmen vóór en 56 tegen. Een ander voorstel, dat alleen de herbenoeming als zodanig raakte, werd met een zeer grote meerderheid aanvaard, n.l. met 102 stemmen voor en 22 stemmen tegen.

FINANCIERING CALVIN

Canadese quota met $ 7 verlaagd

De quota voor Calvin College and Seminary is voor Canadese gezinnen van $ 17.— teruggebracht op $ 10.—. Dit besluit werd na ampele bespreking verleden week genomen door de synode van de Christian Reformed Church te Grand Rapids, Mich. Voor gezinnen in Grand Rapids en omgeving is de quota verhoogd van $ 17.— tot $ 21.50, omdat uit de directe omgeving van de college de meeste studenten komen.

Dit besluit is bepaald geen hamerstuk geworden. Integendeel, ongeveer twee uur hebben afgevaardigden van vele classes hun meningen over dit ingrijpende voorstel laten horen. De meeste tegenkanting kwam, uiteraard, van Grand Rapids want het voorstel snijdt er nogal in voor de families die in de onmiddellijke nabijheid van Calvin College wonen.

Het vraagstuk is niet nieuw. Vijf jaar geleden kwam het al ter sprake op de synode, en het is voortdurend een plaats op de agenda blijven behouden. Het probleem werd acuut toen de junior colleges werden opgericht in Sioux Center, Iowa, en Chicago. Immers, de gezinnen, waarvan kinderen aan Dordt en Trinity studeren, werden ook verwacht hun normale bijdrage aan Calvin College and Seminary te geven. Een andere kant van de zaak is dat de junior colleges de taak van Calvin College aanzienlijk verlichten door een stroom van studenten op te vangen die anders in Grand Rapids zouden komen. En Calvin is toch al veel te klein. Er zaten vele kanten aan het vraagstuk; dat bleek wel tijdens de besprekingen.

Het voorstel dat op de tafel van de synode lag komt in het kort hierop neer:

1. de classes werden verdeeld in bepaalde gebieden;

2. van iedere area werd statistisch het aantal studenten vastgesteld;

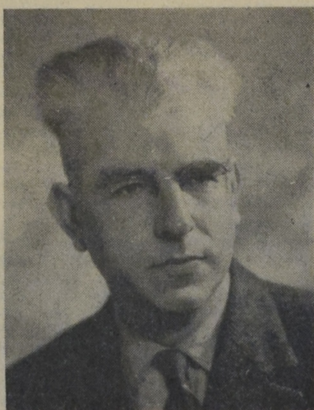
3. de area, waarvan de meeste studenten afkomstig zijn, betalen naar verhouding het meest.

Voor de Canadese classes betekende de aanvaarding van dit voorstel dat de heffing voor Calvin met $ 7.— per jaar wordt verminderd. Volgens de ter synode gebruikte statistieken komen uit Alberta North 22 studenten, uit Alberta South 12 studenten, Br. Columbia 26, Chatham 29, Eastern Ontario 38, Hamilton 46, en Toronto 21.

Nadrukkelijk werd vastgesteld dat 35% van de $ 17.— quota zal worden gehandhaafd ter financiering van de seminary omdat alle toekomstige predikanten aan deze hogeschool hun opleiding ontvangen.

De synode heeft in een omstreden motie vastgesteld dat de gebieden, die profiteren van de nieuwe regeling, het reductiebedrag zullen gebruiken voor de zaak van het Christelijk onderwijs.

DR. L. PRAAMSMA HOOGLERAAR IN KERKGESCHIEDENIS

De synode van de Christian Reformed Church heeft Vrijdag 22 Juni Dr. L. Praamsma benoemd tot hoogleraar in de kerkgeschiedenis aan Calvin Theological Seminary te Grand Rapids. Deze benoeming geschiedde tijdens een besloten zitting van de synode. Tweede op de voordracht was Dr. John Bratt, **professor of Bible of** Calvin College.

De nieuw benoemde hoogleraar emigreerde begin 1958 van Groningen, Nederland, naar Toronto, Ont., waar hij predikant werd van de First Christian Reformed Church. Twee jaar geleden benoemde de synode Dr. Praamsma tot lid van een commissie die vraagstukken zou bestuderen betrekking hebbende op de onfeilbaarheid der Heilige Schrift. Tijdens een dienstreis naar Grand Rapids raakte hij betrokken in een auto-ongeluk, tengevolge waarvan hij ernstig werd gewond. Hij verkreeg daarop de status van emeritus predikant, doch in het begin van dit jaar mocht Dr. Praamsma geheel hersteld zijn ambtsbezigheden hervatten.

Professor Praamsma heeft verscheidene boeken geschreven: **Abraham Kuyper als kerkhistoricus** (dissertatie), **Het Dwaze Gods, Calvijn**; een twee-delig handboek ten behoeve van het Catechetisch onderwijs en een brochure **Calvijn en het vraagstuk der tolerantie.** Voorts publiceerde de zojuist benoemde hoogleraar in de kerkgeschiedenis vele artikelen in kerkelijke bladen en tijdschriften.

Dr. Praamsma werd in 1934 predikant en diende achtereenvolgens de gemeenten van Nieuwolde, Stadskanaal en Groningen.

De first clerk of synod, Dr. Paul G. Schrotenboer, stelde in opdracht van de synode Dr. Praamsma telefonisch van de benoeming in kennis. Later op de dag deelde Dr. Praamsma de synode telegrafisch mede dat hij had besloten de benoeming te aanvaarden.

CONCLUSIES VAN UTRECHT NIET TER ZIJDE GESTELD

De synode van de Christian Reformed Church te Grand Rapids, Mich., heeft de laatste dag van haar zittingsduur besloten de conclusies van Utrecht niet ter zijde te stellen. De positie van de conclusie is min of meer "zwevend" en zij moeten worden gezien in het licht der historie. De conclusies van Utrecht zullen echter in geen geval als testcase worden gebruikt ten opzichte van leden van andere kerkgenootschappen, die eventueel tot de Christian Reformed Church zouden willen toetreden.

De conclusies van Utrecht hebben een lang leven, want hun oorsprong gaat terug tot 1905 toen de synode van de Gereformeerde Kerken in Nederland vier punten aannam, die beoogden een verzoening tot stand te brengen in de verbondsbeschouwing van de A en die van de B groep, de Afgescheidenen en Dolerenden.

De synode van de Christian Reformed Church van 1908, die te Kalamazoo, Mich., werd gehouden besloot met deze conclusies van Utrecht zijn "instemming te betuigen." (De synode-besluiten werden toen in het Nederlands opgesteld omdat die taal toen nog de voertaal van de C.R.C. was.)

In 1960 werden ter synode van Grand Rapids enige overtures ingediend, afkomstig uit de kring van Canadese kerken, waarin de synode officieel werd verzocht haar goedkeuring te hechten aan de annulering van deze conclusies. De strekking van deze overtures was dat deze conclusies van Utrecht niet meer als essentieel werden beschouwd en omdat was gebleken dat deze conclusies een struikelblok waren voor leden van de Christelijke Gereformeerde Kerk en de Vrijgemaakt Gereformeerde Kerk, die eventueel tot de Christian Reformed Church zouden willen toetreden.

Een studiecommissie werd toen ingesteld, die de zaak nauwkeurig onder de loep nam. De overtures die de studiecommissie o.m. als materiaal had, waren ingediend door de classes Hamilton, Eastern Ontario, Alberta North en de kerkeraden van Toronto I en Toronto II.

WAT IS EEN DOMINEE?

De synode van de Christian Reformed Church, die verleden week te Grand Rapids, Mich., werd gehouden heeft zich verscheidene malen bezig gehouden met de vraag welke bezigheden een dominee kan verrichten zonder daarbij de status van predikant te verliezen. Het is echter wel duidelijk gebleken dat de synode enige moeite had om tot een eenheid in denken op dit punt te komen. Reeds in 1959 had de synode een studiecommissie benoemd, die de synode enige adviezen zou geven omtrent de wijze waarop predikanten de kerk op de meest zinvolle manier kunnen dienen. Immers, de kerk heeft herhaaldelijk met dit vraagstuk te maken. Er zijn meer dan eens besluiten genomen die niet bepaald een ontroerende eensgezindheid omtrent de ambtsopvatting verrieden.

Wat nu de laatste jaren betreft, de kerk zat met de vraag of een predikant president van een college kan zijn. Toen het Trinity College te Chicago werd opgericht, werd deze vraag door de classis beantwoord met "neen", gevolgd door een even duidelijk "neen" van de synodale onderzoekers. De synode gaf daarop zijn Okay.

Toen kwam Dordt College voor dezelfde vraag te staan: kan een predikant zijn status als zodanig behouden? De classis zei "ja", maar de synodale onderzoekers — althans twee van de drie — zeiden "neen". De synode heeft "ja" gezegd.

De Young Calvinist Federation wenst een predikant-directeur aan te stellen ter opvolging van de heer Richard Postma, die met pensioen hoopt te gaan. De Alger Park Church zou als roepende kerk optreden, doch de classis zei "neen," en de synodale afgevaardigden zeiden ook "neen." Tenslotte zei de synode verleden week "ja," zij het niet van harte, want er waren 61 stemmen vóór en 56 stemmen tegen.

REV. HAAN BLIJFT REV. HAAN

Synodale discussie besloten met stemming: 62 voor — 57 tegen

Aan deze zaak heeft de Synode uitvoerig aandacht besteed. Van vele kanten hebben synodale afgevaardigden hun licht over dit voorstel doen schijnen. Duidelijk kwam naar voren hoe de Rev. Haan veel, zeer veel heeft gedaan voor de oprichting van dit college. Een afgevaardigde stelde het nadrukkelijk: zonder Rev. B. J. Haan zou er geen Dordt College vandaag bestaan. Een andere afgevaardigde meende dat we het christelijk onderwijs op losse grond zouden stellen indien we zouden menen dat een dienaar van het Woord van de kwaliteit als de Rev. B. J. Haan als president van het college geen uitstekend werk zou kunnen doen. De opvoeding van a.s. onderwijzers, predikanten, kortom van de studerende jeugd aan het Dordt College is in vertrouwde handen. De leiding van de Rev. B. J. Haan kan daar niet worden gemist, was de mening van een andere afgevaardigde.

Hiertegenover stond de opvatting dat de taak van een dienaar des Woords zou moeten zijn voor 100 procent verkondiging van het evangelie, en dat kan onmogelijk worden gezegd van een predikant-college president — ongeacht de grote mate van waardering die voor het werk van Rev. B. J. Haan blijkt te bestaan. Het ambt van de predikant is in het geding en niet de kwaliteit van de Rev. Haan — over wiens persoon en werk men uitsluitend woorden van waardering kon beluisteren.

VOLGEND JAAR IN GRAND RAPIDS FIFTH REFORMED ECUMENICAL SYNOD

De synode van de Christian Reformed Church heeft officieel zijn goedkeuring aan de plannen om volgend jaar in Calvin College (Knollcrest campus) te Grand Rapids, Mich., een Gereformeerde Eucumenische Synode te houden. In principe was een dergelijk besluit al jaren geleden genomen, doch nu heeft de synode dan formeel haar goedkeuring aan deze plannen gegeven.

Gereformeerde Oecumenische synodes zijn al eerder gehouden in Nederland, Schotland en Zuid-Afrika.

Als roepende kerk voor deze Reformed Eucumenical Synod (R.E.S.) treedt op Calvin Christian Reformed Church te Grand Rapids, waarvan het fraaie moderne kerkgebouw een steenworp van Calvin College (oude campus) is gelegen. De predikant van deze kerk, de Rev. Clarence Boomsma, heeft ook zitting in het comité van voorbereiding. De Rev. Gerrit Hoeksema, executive secretary van de R.E.S., deed mededelingen over de stand der voorbereidingen van deze internationale synode. Orthodoxe kerken in de Ver. Staten en Canada zullen worden uitgenodigd zich op deze synode te doen vertegenwoordigen. Kerken uit Zuid-Afrika, Schotland, Nederland, Japan, Ierland, Frankrijk, Australië, Nieuw Zeeland en Ceylon worden gevraagd vertegenwoordigers te zenden.

Als stemgerechtigde afgevaardigden zullen Dr. Fred Klooster, Dr. Paul G. Schrotenboer, en de Rev. Anthony A. DeJager de Christian Reformed Church vertegenwoordigen.

(Vervolg op pag. 9)

MODERAMEN GENERALE SYNODE CHR. REF. CHURCH

Staande: (rechts) Rev. John Verbrugge, Bowmanville, Ont., President; (links) Rev. Peter Holwerda, Kalamazoo, Mich. Vice-President. Zittend: (rechts) Dr. Paul G. Schrotenboer, St. Catharines, Ont., First Clerk; (links) Mr. Raymond Holwerda, Holland, Mich., Second Clerk.

Ingezonden

Het Evolutievraagstuk

Geachte Redacteur,

Gaarne zou ik nog eens terugkomen op de art. van Dr. G. Kooistra betreffende evolutie. Nu Dr. Kooistra zijn art. heeft beëindigd zou men geneigd zijn te zeggen: "Eind goed al goed". Want het is tenslotte verheugend te constateren dat Dr. Kooistra zich (tenslotte) stelt op zuiver schriftuurlijk standpunt. Letterlijke opvatting van het Paradijsverhaal, zondeval, zesdaagse schepping of evolutie. Zijn bewondereing voor Dr. Levers stelsel kan ik mij daarom niet begrijpen, want daar is een hemelsbreed verschil.

In zijn naschrift denkt Dr. Kooistra dat Dr. Kuyper thans anders over de evolutie hypothese zou oordelen dan toen. Ik geloof het niet.

De zgn. evolutie-theorie staat er thans in 't geheel niet geloofwaardiger voor dan in Kuyper's tijd. De resultaten van de wetenschap sindsdien zijn teleurstellend geweest voor de Evolutionist. Ook Dr. Lever moet dat erkennen. Hij constateert op bladz. 169 in 't kort gezegd dit: "Wat de evolutie betreft, bevindt de biologie zich in een impasse, en moet nieuwe mogelijkheden zoeken. Feitelijk is ze teruggekeerd tot de situatie van een eeuw geleden".

Zo ook de erfelijkheidsleer, de leer der fossielen, en zelfs de embryologie zijn teleurstellend geweest voor de Evolutie-theorie.

Verder wordt in art. no. 3 van Dr. Kooistra een verkeerde indruk gewekt. Daar zegt Dr. Kooistra, dat hij het betreurt, dat de Kerk zich *in het begin* tegen de Evolutieleer heeft verzet. Daar wordt feitelijk de indruk gewekt, dat de Kerk zich na 1860 toen ze glansrijk werd verslagen, niet meer tegen de Evolutie zou hebben verzet. Dat is onjuist.

De Kerk heeft zich ook nadien en zal zich ook in de toekomst, zolang ze nog KERK is, tegen de Evolutieleer moeten verzetten.

Ze heeft dit gedaan jaren na 1860, bij monde van Dr. Kuyper, zie b.v. alleen maar Voleinding deel I. Ook bij monde van Dr. H. Bavinck. En zeer kort en kernachtig heeft Dr. Schilder het gezegd: "De Evolutie-theorie tast alles aan wat we hebben, en ze gaat zelf uit van grondgedachten, die met verklaring niets te maken hebben".

Ook in de States kunnen we in de laatste tijd tal van namen noemen b.v. Rimer, Klotz, Whitcamp e.a. die in onderscheiden werken het onwetenschappelijke van vele van die zgn. bewijzen hebben aangetoond.

En dan haalt Dr. Kooistra daar uitvoerig aan een debat uit het jaar 1860, waarin een hooggeplaatst kerkelijk persoon in Engeland door een Evolutionist glansrijk werd verslagen.

Alsof dat het einde was van het verzet der Kerk.

Nu, jaren nadien hebben Kuyper, Bavinck, Schilder, Rimer en vele anderen nimmer het debat met evolutionisten gevreesd en nimmer werden ze glansrijk verslagen.

En heden ten dage, 100 jaar nadien, nodigt de "Evolution protest movement" ieder evolutionist vergeefs uit tot openbaar debat.

Zowel de radio als de pers in het hedendaagse Engeland weigeren in het algemeen de stem van de "Evolution protest movement" te laten horen. Dat is geen bewijs van kracht.

Dat is 100 jaar na 1860, toen de Kerk in het Evolutie-debat in Engeland zogenaamd glansrijk werd verslagen.

Het lijkt veel meer op wat Dr. Schilder zeide, dat de evolutiebeweging ons ongelofelijk brutaal probeert te tyranniseren.

Het adres van de Evolution protest movement voor Canada is 14 Park Rd., Toronto 5, Ont.

v.d. Werff, Thamesford

ANTWOORD
VAN DR. G. KOOISTRA

Met Uw tweede reactie ben ik erg blij. Ze getuigt, evenals Uw eerste schrijven, van een rijke belezenheid op het besproken terrein. De artikelen, die U citeert, zijn vooral door Theologen geschreven; de auteurs, door mij genoemd zijn bijna allen natuur-onderzoekers. Dit is een goede aanvulling van elkaar want in werkelijkheid is er geen essentieel verschil tussen Uw mening en de mijne. Zelfs heb ik nog wat van U geleerd. Ik wist niet van het bestaan van de "Evolution protest movement" en dank U voor de mededelingen hierover.

Toch wil ik nog een enkele aantekening bij Uw tweede reactie maken. U wilt er aan vasthouden, dat ik bewondering heb voor Dr. Lever's stelsel. Nu laat ik het woord "bewondering" graag voor Uw rekening, want ik kan niet vinden waar ik dat woord gebruikt heb. U begrijpt die bewondering niet, want daar is een hemelsbreed verschil. Ik wou U graag vragen: moet je het dan van a tot z met elkaar eens zijn om waardering voor elkaar te kunnen hebben? Ook al zijn verschillende resultaten van de wetenschap teleurstellend voor de evolutionist, toch geloof ik niet, dat we ooit de situatie van een eeuw geleden zullen terugkrijgen. Trouwens, die was heus ook niet ideaal en zeker niet beter dan die, waarin we nu leven. De mens moet blijven eten van de boom der kennis des goeds en des kwaads, dat is nu eenmaal het gevolg van de eerste zonde beschreven in Genesis 3. De Prediker wist het resultaat hiervan al: Wie wetenschap vermeerdert, vermeerdert smart.

Ik begrijp niet precies wat U bedoelt met de verkeerde indruk die ik in art. no. 3 (U bedoelt no. 2) gewekt heb over de Kerk, die zich in het begin tegen de evolutieleer verzet heeft en na 1860, toen ze glansrijk verslagen werd, zich er niet meer tegen zou hebben verzet. Ik heb het woord Kerk eenmaal genoemd en wel op de plaats, die U citeert. In verband hiermee heb ik de bisschop Dr. Wilberforce ten tonele gevoerd. Naast het feit, dat hij het debat verloor, is het vooral belangrijk er op te letten, dat Dr. Wilberforce zijn onderwerp niet beheerste. In die begintijd der evolutiegedachte stonden de van huis uit godsdienstige onderzoekers als Darwin en Huxley alleen en vonden ze in de Kerk alleen wanbegrip en steriel negativisme (zie mijn antwoord op Uw eerste reactie). Dat de Kerk, of liever de vertegenwoordigers der Kerk zich daarna niet meer zouden hebben verzet heb ik niet beweerd. Ik heb immers Kuyper geciteerd; in 1899 was er dus al een vooraanstaand Theoloog, die met kennis van zaken over de evolutieleer kon spreken. En zo zijn meer namen te noemen. U doet dat trouwens ook. Deze wetenschapsmensen bestrijden en bestreden de evolutieleer wel, maar pas, na er eerst grondige studie van gemaakt te hebben en niet zoals in het voorbeeld van Dr. Wilberforce. Op die manier is het gesprek tussen geloof en wetenschap op gang gekomen en daarmee kunnen we niet anders dan heel blij zijn.

G. Kooistra

DE STRIJD OM EEN JUISTE SCHRIFTVERKLARING

Bijna overal wordt tegenwoordig strijd gevoerd over de vraag hoe de Bijbel moet worden opgevat. Deze vragen kwamen ook aan de orde op de laatste generale Synode van de Zuidelijke Presbyteriaanse kerk.

Zoals bekend heeft deze kerk langer en krachtiger weerstand geboden tegen allerlei modernistische en vrijzinnige invloeden dan de Noordelijke Presbyterianen, tegenwoordig de United Presbyterian Church.

Maar uit de debatten die op de laatste Synode aan de orde waren bleek dat de "progressiviteit" ook hier veld wint. Aanleiding tot de felle debatten was het feit, dat door de John Knox Press te Richmond, de uitgeverij van deze kerk, een commentaar op de Bijbel wordt uitgegeven, die uit 25 delen zal bestaan en waarvan inmiddels 13 delen zijn verschenen. Deze commentaar is in de eerste plaats bestemd voor leken, om gebruikt te worden bij het Zondagsschoolonderwijs.

In de kringen van de Zuidelijke Presbyteriaanse Kerk werden tegen deze commentaar ernstige bezwaren geuit, en twee classes dienden een voorstel in op de Generale Synode, waarin o.a. uitgesproken werd dat deze commentaar herhaaldelijk een theologie voorstelt, die in strijd is met de Westminster Confessie, en aan de Generale Synode verzocht werd de uitgave zonodig te staken, totdat maatregelen zouden zijn genomen die deze bezwaren zouden opheffen.

Een blad als de grote New York Times schonk vrij uitvoerige aandacht aan de gevoerde strijd en de gevallen beslissing.

De koppen die boven het verslag van deze Synode zitting stonden luidden: "Bijbelse letterknechten verliezen stemming" en "Modernistische boeken gehandhaafd door Presbyteriaanse vergadering".

Opmerkelijk is niet zozeer dat de New York Times de rechtzinnige minderheid literalisten of letterknechten en fundamentalisten noemde, maar wel dat zij alle anderen als modernisten betitelt.

Van de gevoerde debatten vermelden wij nog het volgende:

Rev. W. Earle Stevens Jr. van Knoxville, Tenn. verklaarde: "Ik geloof dat onze confessie leert dat Adam en Eva hebben bestaan en dat de Zondvloed heeft plaats gehad. Of de Commentaar is juist, òf de geloofsbelijdenis is juist, òf vice versa".

Daartegenover merkte Rev. Dr. D. Dwight Chalmer, boekenredacteur van de John Knox Press op, dat de beste moderne Bijbelse wetenschap het onmogelijk maakte alle delen van de Bijbel als letterlijk juist te aanvaarden. Geloofswaarheden, zeide hij, kunnen uitgedrukt worden door mythen en gelijkenissen en de Commentaar probeert dit duidelijk te maken.

Het doel van de Commentaar, merkte hij verder op, is hetzelfde als dat van de Bijbel. "Zij werd geschreven opdat U moogt geloven, dat Jezus is de Christus, de Zoon van de levende God.

De inconsequenties en onjuistheden in de Bijbel tasten de Bijbel niet aan als onze gezaghebbende gids voor geloof en leven."

Terwijl hij zwaaide met een King James Bijbel (de oude officiële Engelse vertaling) riep Rev. Dan. Carlton uit: "Ik geloof dat het onze plicht is, de Bijbel hoog te houden. Hoe kan ik preken dat "de Bijbel zegt" het beslissende woord is, als Daniel niet in de tijd leefde die door de schrijver wordt genoemd? Vrienden, verwoest dit boek, en we hebben niets waarop we kunnen staan".

En Rev. J. Lewis Baker verzekerde dat, onverschillig wat de Commentaar zegt, Sadrach, Mesach en Abednego werkelijk in de brandende oven werden geworpen.

Maar Rev. James P. Duncan, een voorstander van de Commentaar, verklaarde: "Deze mensen vertegenwoordigen de geestesgesteldheid van de zeventiende eeuw. Als we dit zouden doen zouden we de klok terugzetten. Betekent onze begeerte naar overeenstemming dat wij deze geestesgesteldheid niet kunnen laten varen?"

De New York Times laat daarop volgen: "De verpletterende stemming tegen de Fundamentalisten gaf antwoord op deze vraag."

De ingediende voorstellen werden met 323 tegen 74 stemmen verworpen. (ICN)

KING GEORGE VI AND QUEEN ELIZABETH SCHOLARSHIP

The Honourable John P. Robarts, Prime Minister, announced today that to commemorate the visit to Ontario of Her Majesty Queen Elizabeth The Queen Mother, who has been given a sincere and heartwarming welcome by our people, it is proposed with the gracious consent of Her Majesty to establish

THE KING GEORGE VI AND QUEEN ELIZABETH SCHOLARSHIP (ONTARIO)

The recipient will be the top Ontario Scholar of each year graduating from Grade 13,

having the highest aggregate marks on best eight papers of Grade 13 examinations including, English Composition and English Literature, all written in the year of the award,
and
enrolling in an Ontario University for a degree course.

The Ontario Scholar thus ranking highest by proficiency will be awarded $500 in each year of his University course, to a maximum of four years, provided that he maintains first or second class honour standing.

The application for an Ontario Scholarship will serve also as an application for The King George VI and Queen Elizabeth Scholarship (Ontario). The winner will be declared by the Minister of Education on September 1 in each year.

Onder de SCHEMERLAMP

We hebben hier een brief van Mrs. P. die enkele maanden geleden ook reeds schreef naar aanleiding van de Schemerlampen over de Heidelbergse Catechismus. Mijn beste Mrs. P., U zult me wel niet kwalijk nemen, dat ik dit onderwerp hier niet opnieuw aansnijd? U hebt Uw zienswijze toen uiteengezet naast die van enkele andere lezers en de vragen, die U deze maal stelt, werden grotendeels beantwoord, toen we het schrijven van Mr. H. behandelden. Dat hebt U wel gelezen, hoop ik? Wat betreft het inzenden van Uw eerste brief: ik was blij te horen hoe die vork in de steel zat en vertrouw, dat we nu weer beste maatjes zijn!

Mrs. P. schrijft verder: "U zult net zo goed als ik weten, wat we bedoelen als we zeggen calvinist te zijn. We bedoelen daarmee zeker niet: ik ben van Christus, ik van Calvijn. Maar alleen, dat we onze taak in dit leven zien, zoals Calvijn die ook zag. Mag ik je dan vragen, Saskia, is deze calvinistische wereld- en levensbeschouwing in strijd met Gods Woord? Of is er verschil tussen een christelijk en een calvinistisch leven? O nee, ik wil niet beweren, dat een christen de calvinistische levensovertuiging *moet* hebben. Maar wel is het zo, dat wij — die weten, dat we God overal en te allen tijde moeten dienen — de wat wij noemen calvinistische levensbeschouwing moeten uitdragen!

Is het eigenlijk niet zo, dat mensen, die een tegenzin hebben in het woord "calvinist", ook niet te porren zijn om een aandeel te nemen in de strijd voor christelijke scholen, de christelijke arbeiderbeweging etc.? Is die naam zo afstotend? Of willen ze niet luisteren naar Gods Woord? Het is tenslotte geen opdracht van Calvijn, maar van Christus! Kunnen we zeggen: doe die naam aan de kant? Dan verandert er niets, wees daar van overtuigd. En tenslotte ergeren we ons toch ook niet, als iemand zegt: ik ben Luthers, of: ik ben lid van de Knox Presbyterian Church? Saskia, ik hoop, dat we elkaar deze keer goed begrijpen."

Tot zover onze lezeres. U bent duidelijk genoeg, Mrs. P., nu hoop ik maar, dat U ook mijn antwoord goed verstaat en niet voortgaat met mij van anti-calvinistische gevoelens te verdenken . . . Nee, onze levensbeschouwing is natuurlijk niet in strijd met Gods Woord! En een goed-calvinistisch leven zal een christelijk leven zijn! We kunnen het echter *niet* omdraaien: een christen behoeft niet per sé calvinist te zijn om werkelijk christen te wezen! Dit hebt U zelf ook reeds neergeschreven en dus zijn we het samen roerend eens. Houd dit vast, Mrs. P., want hier ligt tevens de enige reden, waarom door mij (en heus niet alleen door mij) bezwaar gemaakt wordt tegen ons overdreven gescherm met alles wat calvinistisch en van Calvijn is.

Johannes Calvijn was een briljant theoloog en auteur, die onder Gods bestuur veel gedaan heeft voor de kerken der reformatie. De wijze, waarop zijn naam en werk op dit continent door vele gereformeerde christenen vereerd wordt, loopt echter de spuigaten uit. Naar mijn ervaring leidt dit gedweep niet tot een versterking van onze positie, maar tot een ongezond isolement . . . tot een geestelijke atmosfeer, die voor de mens met een bredere kerkelijke belangstelling om te stikken is. Het werkt, vooral bij jongeren, de overtuiging in de hand: wat niet calvinistisch is, dat is in de grond van de zaak niet christelijk! Een overtuiging, in flagrante tegenstelling met wat de apostel Paulus ons geleerd heeft.

Zeker, wij mogen zonder schroom calvinist wezen tot in onze vingertoppen zoals een ander b.v. Luthers is, maar . . . we zijn allen toch in de eerste plaats lid van de Kerk-met-een-hoofdletter! Er blijkt ook een behoorlijk aantal immigranten te zijn, dat deze volgorde zo ongemerkt uit het oog verloren heeft. (Slachtoffers van "calvinaria", een aandoening, niet meegebracht uit het Nederland van na de oorlog, maar afkomstig uit de States. Zeer besmettelijk.) Ja, deze mensen spannen zich vast wel in voor onze organisaties, maar — in tegenstelling met wat U meent, Mrs. P. — hun instelling vormt een obstakel op de toch al moeilijke weg, die de christelijke actie in dit land moet gaan.

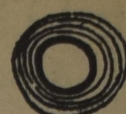
Wanneer, zoals U zegt, de uitbreiding van Gods Koninkrijk op elk terrein van het leven een opdracht van Christus zelf is, dan sluit dit automatisch in, dat we het niet alleen mogen doen. We moeten ook andere Christgelovigen winnen als medestrijders, al kost dit nog zoveel werk en tijd. Door hoevelen onder ons wordt dit reeds ingezien? Men houdt de deuren liever angstvallig gesloten. Men heeft "christelijke" acties opgezet als zuiver-gereformeerde, daarbij gemakshalve vergetend, dat ze tenslotte niet alleen voor ons bestemd zijn.

Nu en dan horen we hoopgevende berichten, die er op wijzen, dat ook bij gelovigen van andere gezindten de behoefte aan christelijke actie in Canada gevoeld wordt.. Laten we de zaak van onze Heer niet in de weg staan door op alles, dat we opzetten, een gereformeerd etiketje te willen plakken. Wat dit land hard nodig heeft, zijn toegewijde burgers, die het met voorbijzien van eigen groepsbelang helpen aan een hecht schriftuurlijk fundament, waarop orthodoxe christenen van diverse kerken kunnen samenwerken. Op politiek gebied, op onderwijsgebied, op elk gebied, dat valt buiten de grenzen van het strikt kerkelijke. Het verschaffen van die basis, is het niet de gelegenheid voor ons om de erenaam "stoottroepen" van Mr. O. te kunnen verdienen? We hebben toch niet voor niets onze "experience" uit het oude land meegebracht? En God beware ons voor een miserabele versplintering van krachten, in de toekomst geenszins ondenkbaar, als we die daar soms zagen!

Om tenslotte nog even op de naam van ons aller Calvijn terug te komen: nee, we behoeven die niet aan de kant te zetten, Mrs. P. We kunnen zijn naam rustig gebruiken, waar het zinvol is, zoals voor ons blad of voor Calvin College. Een overmatig gebruik werkt echter inderdaad afstotend, niet alleen voor anderen, maar ook voor heel wat overigens stoere calvinisten. Laten we bij elke actie in gedachten houden, dat er slechts één Naam onder de hemel is, waarop we met duizenden Canadese christenen vertrouwen. Om deze heilige naam uit te dragen is de taak van de gelovige, tot welke denominatie hij ook behoort. Herinnert U zich het oude liedje "Er ruist langs de wolken . . ."? Dan behoef ik verder niets meer te zeggen, want het geeft mijn gevoelens in deze beter weer dan een bladzij vol woorden. Tot schrijvens, Mrs. P. en hartelijk gegroet.

Zo, we beginnen nu op te schieten, lezeressen! De volgende maal zullen we dan samen de brieven doornemen, die binnenkwamen over het huisbezoek. Tot dan, vele groeten van

UW SASKIA

REGERING EN ONDERWIJS

door Wm. R. Rang

①

Herhaaldelijk worden wij edop gewezen dat wij in de meest critische en benauwende eeuw van de wereldgeschiedenis leven. Voor velen is 't leven niets anders dan een wedloop met de tijd; voor anderen is elke dag vol van activiteit die niets wil dan een internationale catastrophe uitstellen.

Zeker, wij leven in een eeuw van vrees.

En inderdaad, wij worstelen om aan een ramp te ontkomen. Het is haast interessant om te zien hoe deze worstelingen zich volvoeren.

Er zijn er die menen dat wanneer de democratische landen er in slagen om democratische vrijheden uit te breiden over de gehele wereld, de mensheid zich pas veilig kan weten.

Nee, zeggen anderen, met vrijheid alleen beginnen wij niets. De mensen van Cuba wilden vrij zijn van het juk van Batista en kozen de vrijheid die Castro hen voorspiegelde: en zie eens in welk een wespennest zij zich gestoken hebben! Nee, vrijheid alleen is niets zolang het niet gepaard gaat met onderwijs. Wij moeten opvoeden!

En nu, in deze eeuw van benauwdheid legt men de nadruk op het onderwijs. In Ontario staan grote veranderingen voor de deur en ook in Nederland roert het. Onderwijsvernieuwingen hangen in de lucht.

Onderwijs is dus een wapen geworden waarmee wij aanvallen en verdedigen tegelijkertijd.

Het is een wapen dat door de overheid stevig wordt vastgehouden en stevig gehanteerd. In de westerse wereld wil men de democratie veilig stellen door opvoeding en in 'de andere wereld' is het al niet anders. Het communistische China van Mao Tse Toeng heeft als leuze "Onderwijzen of omkomen": het principe met kracht uitdragen of verslagen worden (door het zogenaamde kapitalisme).

Voor de christen heeft dit alles een geheel andere betekenis. Ook wij onderkennen de dreiging der tijden en beseffen dat er, menselijkerwijs gesproken door de grote machten enorme vernietigingen kunnen worden aangebracht. Doch dat is dan alleen maar menselijkerwijs. Geschiedenis, ook die van vandaag, is nooit mensengeschiedenis. Niet Kennedy schrijft geschiedenis, noch ook Mr. K. Geschiedenis wordt alleen door God geschreven ook al is dit handschrift vaak moeilijk te ontraadselen.

En daarmee komen wij tot een opmerkelijke conclusie. Wij weten dat in en door de geschiedenis God Zijn plan volvoert. Dwars door alle ellenden heen voert Hij ons naar Zijn overwinning. En nu is door de mens een nieuw wapen ontwikkeld: dat der opvoeding. En daarom staat in de opvoeding van vandaag de enkeling niet meer in het centrum als opvoedingsobject, doch daarachter eigenlijk staat de staat, de politieke overtuiging.

Daardoor ligt er ook een zeer speciaal cachet op het openbaar onderwijs. Het is staatsonderwijs met een nationale, politieke achtergrond. Daartegenover staat ons eigen Christelijk onderwijs. Tussen die twee in ligt het meningsverschil: de plaats welke God toekomt in het onderwijs.

Het is verkeerd om te denken dat er een duidelijke zichtbare lijn getrokken kan worden met links hen, die God buiten de klas willen houden, en rechts diegenen die Hem Zijn plaats doen behouden. Merkwaardig genoeg zijn er onder de laatsten die aan het openbaar onderwijs hun volle medewerking blijven verlenen. Het is goed om hun gedachtenwereld eens even te doorgronden.

Een van de eerste voorvechters van Christelijk onderwijs binnen de openbare school was Egerton Ryerson, superintendent van onderwijs voor de provincie Upper Canada (Ontario) van 1844 tot 1876. Hij was een predikant bij de Methodistische Kerk, redacteur van de Christian Guardian, schrijver van een aantal leerboeken, onder andere van First Lesssons in Christian Morals, een boek dat slechts drie jaar op de scholen gebruikt werd. Een voorbeeld uit dit boek illustreert het Christelijk karakter duidelijk en de lezers doen er wel aan te bedenken dat dit een boekje is uit de vorige eeuw.

Vraag 22: Wat verstaat ge onder deze plicht ten opzichte van de ouders?

Antwoord: Ik versta er drie dingen onder. Ten eerste—Ik moet mijn ouders liefhebben als derzulken aan wien ik meer verschuldigd ben dan aan enig ander schepsel; aan wien ik mijn bestaan dank, die mij kleden, voeden, en dag en nacht verzorgden toen ik noch praten, lopen of mijzelf helpen kon; die zichzelf dikwijls rust hebben ontzien en die hard gewerkt hebben teneinde mij te kunnen verzorgen en te kunnen op voeden. Ten tweede—Ik moet mijn ouders gehoorzamen; dat is, ik moet direct en van harte dat doen wat mij geboden wordt zonder het waarom en waartoe te vragen. Ten derde—Ik moet mijn ouders eren en eerbiedigen, wat niet alleen inhoudt dat ik hen liefde en gehoorzaamheid verschuldigd ben, doch ook dat respect en die eerbied welke toekomen aan hen, mijn meerderen in leeftijd en wijsheid als wel in autoriteit, en welke ik verplicht ben aan mijn ouders meer dan aan welke andere personen ook.

Vraag 23: Verklaart de Heilige Schrift kinderen die hun plichten verzaken ook schuldig?

Antwoord: Ja; de straf des doods was door God onder de Joodse wet bevolen.

Deze tamelijk orthodoxe benadering van het probleem zou ons doen vermoeden dat Ryerson in feite 'n voorstander was van Christelijk Onderwijs. En dit is ten dele waar.

Hij stond religieus onderwijs voor, zeker. Maar hij was de mening toegedaan dat de openbare school het recht niet heeft om dit onderwijs zelf uit te voeren omdat het staats-onderwijs is en omdat religieus onderwijs gebonden is aan normen en aan Schrift-visie.

Om die reden verwees hij de uitvoering van deze plicht naar de predikanten. Helaas kwam Ryerson nooit verder dan dit. Hij geloofde in het openbaar onderwijs ook al zag hij dat het aan de religieuze roeping niet kon voldoen. Daarom zag hij het behandelen van de religieuze opvoeding door predikanten van allerlei kerken wel als een lapmiddel, maar omdat hij meende dat de tijd van de privaat-scholen voorbij was, is hij nooit tot een voor ons aanvaardbaar standpunt gekomen.

En hiermee benaderen wij de ontvouwing van dit raadsel dat wij in zo veel landgenoten terugvinden: ofschoon zij zich bewust zijn dat wij het bij het rechte eind hebben, sluiten zij zich niet bij ons aan. De redenen waarom moeten gezocht worden in een bepaalde overtuiging waarover graag een volgend keer.

EDUCATION

A noteworthy Discussion

by Dr. R. KOOISTRA

On March 21st of this year a Dr. David Zimmerman wrote a short contribution on the matter of Religious Instruction in Public Schools in the column "Pro and Con" of the local Newspaper The Trentonian, in which column readers state their views on whatever matter they may deem to be important. In this column you read about ice-fishing and pot-holes in some stretches of pavement, but once in a while also weightier matters are given attention.

•

The article of Dr. David Zimmermans reads as follows:

The Editor,
The Trentonian,

Sir:

This refers to your article on the *teaching of religion in Public Schools.*

The primary current issue involved is not whether some religious instruction may be beneficial but whether this instruction should take place in the public schools or in Sunday schools.

In recognition of the fact that the public school system is supported by taxpayers of various religions and denominations has the extent of religious instruction has been reduced to a minimum "non-controversial level. Religion, however, is a matter of beliefs and therefore inherently a controversial subject. Surely one cannot expect religion to be taught except in a manner that will conform with the teacher's brand of religion. Furthermore, teachers that are not qualified to teach religion or that have no religious beliefs of their own can only make a mockery out of religion.

The problem of teaching religion in the public schools is therefore two-fold. On the one hand, pupils are taught religion which may be in variance with their parents' beliefs. On the other hand, the parents of other children are under the false impression that their children are receiving religious instruction whereas in effect what is taught of religion may be too poor in quality and too little in quantity to contribute to the religious upbringing of the children.

Parents that desire religious education for their children are entitled to the best available instruction in their own denomination and religion. Sunday schools are well qualified to offer these facilities and thereby relieve the Public School system of a controversial subject.

Yours truly,
Dr. David Zimmerman

•

The Editor of the Trentonian Mr. R. C. Cornish wrote an editorial with reference to this statement, inviting others to take part in the discussion also.

The Editorial in the issue of March 23rd follows now:

NOT AN EASY PROBLEM

Dr. David Zimmerman's interesting letter on religious instruction in public schools agrees substantially with what we said in a recent editorial on the subject.

There is the problem of the quality of instruction received, and whether it serves the purpose which religious teaching should serve. We certainly agree that church schools are much better equiped to do the job properly.

This leaves untouched, in our opinion, the other question. If religious instruction as such should be abolished, should religious exercises remain? Does the daily Bible reading, and the repeating of the Lord's Prayer, which are the usual minimum exercises, infringe at all on anyone's freedom?

Should the public school be divorced from all religion?

In essence, that seems to be the problem. Should religion or religious influence, be entirely removed from the public school?

Opinions differ sharply. It would be interesting to know what others think.

•

This, of course, was too much of a temptation to me and so I wrote (March 28):

The Editor,
The Trentonian,

Dear Sir:

With great interest I have read the contribution of Dr. David Zimmerman in this column. If I have understood him correctly, his position is that our present system of teaching religion in public schools on a "non-controversial level" is not very satisfactory because of the fact that it creates a two-fold criticism, one group of parents will complain that the children receive "two-much" whereas the other group might find that their children receive far less than they had anticipated.

Some parents will say that the religious instruction their children receive is too orthodox, too strict or too fundamentalistic, whereas others may complain that this religous instruction is too vague, too liberal, modernistic and humanistic - moralistic. One parent will complain that the minister teaches that Jesus is the son of God, whereas the other parent will bewail that the minister is only talking about Jesus as a good man and a perfect example and does not stress that Jesus is the God-given Mediator.

It may seem strange, but the fact is, that, although I give religious instruction in one of our public schools, I am quite in agreement with the position taken by Dr. Zimmerman.

I wish, however, to coment on the solution offered by him. He suggests that the item of religious education be taken out of the curriculum of the public schools and be given to the Sunday schools, as being a "controversial subject". I suppose that Dr. Zimmerman is acquainted with the Ethical Education Association, formed in 1959, which is trying to change the existing legislation on this matter. This association describes religious instruction in public schools as "contrary to our tradition, harmful, to many children, repugnant to many sensitive consciences, hurtful to education, divisive to our communities and not conductive to the welfare of religion or respect for the churches" (quoted from their Brief to the Minister of Education in 1959).

Yet, the solution as recommended by Dr. Zimmerman puzzles me. Would it be indeed a solution to have religious education transferred to Sunday Schools? Would this be the end of controversial matters in our public schools?

How about teaching history? If the teacher states that all of history is the work and responsibility of man, some parents will complain that God is left out of the picture. But if the teacher maintains that history shows that "man proposes, God disposes", other parents will accuse the teacher of indoctrinating their children. If the teacher takes the position that man is autonomous, some will protest by saying that God is sovereign; but if he, on the other hand, states that God is sovereign, he offends those who believe that man is autonomous. History is a highly controversial subject too. You can not escape it, no matter how hard you try.

Let us look at another subject, say: music. If the children come home in Lenten season singing only of the "funny Easter bunny", many Christian parents will be offended, but if they come home with the song "Hallelujah, Christ is Risen" other parents might claim that hymns are to be sung in churches and not in schools and that they do not believe in resurrection and therefore also do not want their children to sing about such impossible miracles. Teaching music therefore is also a highly controversial subject.

So is geography. If the teacher explains the world as the result of evolution, some Christians will protest, because they believe in creation. But if the teacher pleads for the doctrine of creation, other parents will tell him to stick to — not the Bible — but the textbook. Therefore geography is also a highly controversial subject.

The same holds for literature and many other subjects. As soon as you come to university level — and even before that time — you will ask: which subject is not controversial?

So what shall we do? Do we find the same solution for history as for religious instruction: let the Sunday School take care of it. If we continue in this vein we would in no time land up with Sunday schools only. Nobody wants this, I am sure. The school still recognizes the authority of the parents as is clear from the report - cards. The parents have the right to know how and what their children are doing in school. The parents constitute a pluralistic society, in which to be under parental control. These parents are foremost responsible for the education of their children. To them should be given the right under certain standards to be set by the government to establish and maintain such schools as they choose for their children. Or, to say it with other words, the pluralistic society makes a corresponding pluralistic school system mandatory. Parental - controlled schools, such as the Calvin Christian School in Trenton, should be given at least the same status as the separate schools for Roman Catholic Christians. In this way we do not solve the problem of controversial subjects, be we can live with them peacefully. Certain schools might maintain daily Bible reading, prayer and a protestant-Christian emphasis in their teaching, whereas other schools might become altogether strictly secular in character and emphasis.

Dr. R. Kooistra

•

And now comes the nicest part. In his column "As the Editor sees it" Mr. R. C. Cornish gave on April 4th his reaction in the article:

RELIGION AND THE SCHOOLS

We have heard a great deal from those who do not want religion in the public schools.

Now what about those who do?

Most of the talk seems to be on the negative side in matters like this, with the opponents outspoken, and the protagonists oddly silent.

In Canada we seem to have a very limited scope for those people who think religion is not an additional part of a curriculum, but should be the very warp and woof of all courses.

On the one side are the separate schools, operated for Roman Catholics. Much criticized in some quarters, this system of schools certainly does one thing. It allows the people who believe in something definite to include it in all their teaching. Nor does the quality of education consequently offered suffer. It differs only in that a certain ethical, religious and theological background colors all teaching, including the sciences.

Of course at the college and university level, it is not uncommon for schools to be definitely denominational.

But at the elementary school level, Canada has not so much for those outside the Roman Catholic faith who would like just as much to see religion an integral part of the curriculum.

There are a few old established denominational private schools, limited to those whe have the means to send their children to them.

In more recent years a different type of school has come here, largely started by immigrants from the Netherlands. It is a type of school supported by those who want a particular doctrinal system included in all the teaching. Trenton has one such school, Calvin Christian school. This is, in a sense, a private elementary school, in all respects similar to the public school, except that where ordinary texts, for instance, teach the evolutionary system as though is were a scientific fact, the Christian school texts teach the Biblical conception of creation.

But there is no provision for such schools out of public tax funds. The schools are subject to inspection, and must conform to Department of Education standards. But beyond that, they have to be maintained financial by the people who want to be able to give their convictions full scope.

In recent years the public school system has experimented with religious teaching, while at the same time the religious emphasis in the curriculum has slowly grown anemic, and finally died to an emphasis about as useful as some of the Castor et Pierre type reading methods.

Watered down religion, as represented in the religious teaching courses, cannot be controversial. It cannot be denominational. It cannot, in fact, be any of the things which it is in the Bible, which make a vital force. Instead, it has become virtually a farce.

In the courses themselves, the evolutionary philosophy rules supreme, and the text books have forsaken most of the old emphasis, where Christian teaching, and even some solid Biblical passages, were part of every class. The religious exercises which are left are about the sole effective means of recognizing that ours is still, whatever opponents claim, a Christian society.

But because the school system is supported by everybody, including those who believe no religion at all, it is quite justly contended that nothing must be done which would offend particular beliefs. The tragedy of this is, that carried to its ultimate, it will result in nothing at all being done.

In the minds of some that is the way it ought to be.

Meanwhile, we rant about the godlessness of the Soviet system.

Our own is fast heading for a position which, if it is not outright opposed to religion, is in that equally horrid position of being nothing at all. So, to avoid offence, we have come to the point where we are almost prepared to throw out the most vital force in teaching, on the grounds that home and Sunday School are the place for religious teaching.

And are we prepared that for five days of every week, for six hours of every day, impressionable young minds should not only get NO religious emphasis, but should also imbibe philosophies which, in the minds of many, stand diametrically opposed to much religion teaches?

Yet under the public school setup, which is good in all other respects, we are allowing ourselves to be forced into a position where we must either teach no religion, in a place where religious teaching ought to be the foundation of everything, or we must use a watered-down system which cannot hope to accomplish any of the things for which religion exists.

Perhaps we shall have to do what some European countries do. That is, setup a system of schools where those who want it can have courses based on their own religious faith, subject to the country's educational standards in all other respects, and allotted a portion of tax refunds for their support. Why not? We do it with separate schools.

What of the parents, who *want* a religious emphasis in their children's education? Have they nothing to say?

Would it really weaken us to divide the school system in this way? Or is our real weakness in allowing the religious influence at the educational level to be diminished constantly?

In a day when the battle lines internationally are ideological and spiritual, just as much as they are economic, we need to ponder those questions.

•

This is not yet the end of the story, for the problem of religious instruction in the Public Schools will be perennial, unless we have the courage to take such decisions as proposed by the editor of *The Trentonian.*

For this time, however, I wish to thank Mr. R. C. Cornish in behalf of all readers of Calvinist-Contact for his worthy contribution to the discussion and the way in which he has presented his views.

TOP HONOURS FOR SARNIA STUDENT BILL WASSENAAR

William (Bill) Wassenaar, an 18 year old 11th grade student at St. Mary Secondary School in Sarnia, Ont., received top honors in the biological science division of the First Canada Wide Science Fair, held at the campus of Carleton University in Ottawa, Ont.

His exhibit "The circulatory system" brought Bill much recognition. He netted a $100 cash award from the Canadian Medical Association, and a $100 award to be spent on research material from the Canadian Science Fair Council.

William also received top honours during two previous years in local exhibitions in Sarnia. He is a friend of books, his main interest is focused on science, and he has set his goal on a medical career. TV attracts him little, and he hopes to spend the greater part of his cash award on books, he told the Calvinist-Contact reporter.

Heb het hart eens

De gereformeerde jeugdbeweging in Nederland staat niet alleen onder energieke, maar ook onder originele leiding. Dat komt telkens weer uit in het uitstekende weekblad "Jong Gereformeerd".

Sinds de laatste Bondsdag is er thans een aktie gaande onder de spreuk: "Het het hart eens". Op die bondsdag hebben alle jongeren namelijk een gulden in een enveloppe ontvangen en het is nu de bedoeling, dat zij trachten van die ene gulden meer guldens te maken. "Het het hart eens" daaraan niet mee te doen is een uitleg die men er aan geven kan. Het kan ook zo worden verklaard, dat de jongelui hun hart eens moeten geven in de actie, die beoogt het zendingswerk in de Afrikaanse staat Ruanda te helpen opzetten. Het aardige is, dat de mensen zelf die uitleg maar moeten geven, die hen lijkt, maar intussen komt de spreuk telkens weer terug: heb het hart eens.

Er zijn zo op die bondsdag tienduizend biljetten van een gulden uitgereikt. Dit bedrag moet natuurlijk een paar maal over de kop, teneinde een waardige bijdrage te zijn voor het zendingswerk, dat nu ten dele het werk in Indonesie zal moeten vervangen.

Een pluim voor deze originele gedachte van de aktieve bondsleiding in Nederland!

De Basis van een Vrije Universiteit

door REV. H. BADE

Antwoord aan Dr. Kooistra

1

De trompet van Dr. Kooistra laat geen onzeker geluid horen, maar ik mag zeggen dat hij mij niet onaangenaam in de oren heeft geschetterd: dat kan ook niet als men één en andermaal met "beste Bade" wordt aangesproken. Dan proeft men de welwillendheid op de tong en zou bijna geneigd zijn te antwoorden met "waarde Kooistra" als dat niet zo stijf klonk.

Geen onzeker geluid, en daarvoor kunnen we dankbaar zijn omdat het er immers om gaat de "mening" te vormen, en de lezer te dienen met voorlichting! Hartelijk dank voor de aandacht aan mijn brief besteed. Graag ga ik op uw commentaar nader in. U hebt drie punten en die wil ik dan ook volgen in mijn antwoord.

Allereerst ben ik de lezer en u een verklaring schuldig van mijn omschrijving van het ideaal van een Vrije Universiteit. Behalve dat ik met de statuten van de ARSS meen dat zulk een universiteit vrij moet zijn van een bepaalde kerk of staat heb ik als mijn mening geuit dat hij ook vrij dient te zijn van een "bepaalde levens- en wereldbeschouwing al is die nog zo Calvinistisch". Deze formulering wekt de indruk dat ik een Christelijke universiteit voorsta zonder levens- en wereldbeschouwing, wat een tegenstrijdigheid zou zijn. Ik heb dat dan zo ook niet bedoeld. In mijn ijver het woord "philosophie" te vermijden, welk woord eigenlijk aanduidt wat ik bedoel, heb ik getracht daarvan een omschrijving te geven in "levens- en wereldbeschouwing", en in dit geval moet ik tot het inzicht komen dat het oorspronkelijk bedoelde *technische* woord "philosophie" alleen mijn bedoeling zuiver weergeeft. Mijn zeggen was en is dat m.i. een Vrije Universiteit vrij moet zijn van een bepaalde philosophie in de zin van *school van wijsgerig denken.* Geen bepaalde wijsgerige richting mag docenten en studenten bindend zijn opgelegd, ook al zou verdedigd kunnen worden en bewezen dat hij Calvinistisch in oorsprong is.

Er moet wel degelijk een bepaalde levens- en wereldbeschouwing ten grondslag liggen aan het onderwijs, en als we daarvoor zouden kiezen de Calvinistische wereld- en levensbeschouwing, dan is daarmee juist de ruimte gegeven aan nog andere denkrichtingen dan die welke u, Dr. Kooistra en zijn geestverwanten zo duidelijk aanhangen! Geen beginselloze universiteit, geen agnostische neutraliteit van "ik weet het niet wat de zin is van al het bestaande". Daarover kunnen wij het dus eens zijn; en daarover zullen velen van de "Presbyteriaans-Gereformeerde gezindte het eens zijn.

Het tweede punt is de gewenste combinatie van breedheid en smalheid. Hierover bestaat eveneens onduidelijkheid mijnerzijds. Wat ú er mee bedoelt is zeer duidelijk aangegeven. Geen onbevoegde of half bevoegde docenten: hulde aan deze eis tot hoog wetenschappelijk niveau! Hulde aan deze "smalheid"! En natuurlijk doet het er niet toe wáár je geboren bent op deze wereld en of je ouders het purper droegen dan wel langs de deuren verkochten. Oost of West doet ons niet meer of minder zijn, zolang we maar geteld worden als bij Israel ingelijfd! Vanzelfsprekende breedheid, die *één* van de democratische pijlers der samenleving is; en tevens een christelijke: geen aanzien des persoons. Deze breedheid is even natuurlijk als de smalheid van zoëven t.a.v. de bevoegdheid der professoren en lectoren! U hebt daarmee eigenlijk niet veel of liever niets gezegd.

Maar er staat meer: breedheid zou ook daarin kunnen uitkomen dat men beheersing van de Engelse taal niet tot de noodzakelijke bevoegdheid zal rekenen! Met deze breedheid kan ik niet sympathiseren: wetenschap en taal zijn zeer nauw verbonden, en wat denkt u van een faculteit der letteren van Latijn, Grieks, Frans en Duits, en not last but first: Engels, zonder voldoende scholing in de landstaal. Stel je voor een rectorale oratie in Yankee-Dutch!

En nu weer de smalheid: naast de vanzelfsprekende eis der bevoegdheid stelt u als eis waarmee niet valt te schipperen: instemming met de "educational creed" van artikel 3. Dat is zeker smal! Iemand die zijn geleerdheid en vakkennis heeft gedemonstreerd, die a.h.w. geknipt is voor professor, zal door het curatorium toch niet benoemd worden tenzij hij verklaart of reeds blijk gegeven heeft dat hij onder "christelijke wetenschap" hetzelfde verstaat als de leden van het curatorium. Het is m.a.w. niet denkbaar dat er aan deze *Vrije* Universiteit een vruchtbare discussie ontstaat tussen twee niet-gelijk denkende professoren juist over de vraag was "christejuist over de vraag wat "christelijke philosophie' 'eigenlijk is. Deze zaak, die de geesten altijd heeft geboeid en volgens vele christelijke denkers een *probleem* blijft van de eerste orde, is volgens de curatoren reeds beslecht! De banier is voorhanden: het gaat er slechts om hem hoog te houden. Ik acht dit een discriminatie bij voorbaat tegen een brede schare van competente mede-Calvinististen die een Vrije Universiteit bij voorbaat tot een controversiële (omstreden) onderneming maakt, en een aanstoot in de weg legt die noch vanuit de Heilige Schrift noch vanuit de idee der academische vrijheid is te rechtvaardigen. Jammer dat u met geen woord ingaat op mijn pleidooi voor de pluriformiteit van theologie en philosophie (om maar te zwijgen van de anthropologie) die mogelijkheid en werkelijkheid heeft binnen het Calvinisme. De Calvinistische levens- en wereldbeschouwing is de smalle grondslag: de veelvormigheid van het aan de Heilige Schrift georienteerde denken is de breedheid. Voor wie bedenkt dat Dooyeweerd in de leer is geweest bij Kuyper, dat Schilder dezelfde Kuyper bestrijdt, dat niettemin Dooyeweerd veel sympathie had voor Schilder, dat Berkouwer en Van Til het niet eens zijn (over Karl Barth) is het niet moeilijk onze bedoeling te begrijpen. Al deze genoemde geleerden en hun aanhangers moeten tegelijk een plaats kunnen vinden in het docentencorps van een Vrije Universiteit (Karl Barth alleen voor gastcolleges!).

(wordt vervolgd)

Dupliek

Het "antwoord aan Dr. Kooistra" van de hand van collega Bade werd me door de redaktie van CC toegestuurd met het verzoek hierop zo nodig verder kommentaar te leveren. Gaarne voldoe ik aan dit verzoek. In de eerste plaats vanwege de kwaliteit van het antwoord en in de tweede plaats vanwege het belang van de zaak. Het is van zo groot belang dat we, waar hier zoveel op het spel staat, goed naar elkander luisteren en het zou zo goed zijn als we het in dit opzicht met elkaar eens zouden kunnen worden. Ook in zijn begeleidend schrijven spreekt Bade de hoop uit "over deze dingen nog eens mondeling en grondiger van gedachten te kunnen wisselen". Van mijn kant hoop ik ook vurig dat dit nog eens zal plaats vinden. Het feit dat vele anderen nu echter ook in staat zijn de discussie mee te maken maakt de schriftelijke of gedrukte gedachtenwisseling in CC zeer zinvol.

Om eerlijk te zijn, dien ik hierbij op te merken, dat ik nog andere brieven van vroegere datum in mijn schrijfmap voor CC heb liggen. Die hadden eigenlijk voor moeten gaan, mar aangezien het artikel van collega Bade "Iedereen op zijne wijs, voor hoger onderwijs" in ons nummer van 27 April sommigen misschien nog vers in het geheugen ligt en door anderen nog niet met de oude kranten verbrand is, wil ik toch maar het liefst eerst op de brief van Bade nader ingaan.

In het eerste punt verduidelijkt Bade dat hij toch niet bedoelde te zeggen (in zijn stuk van 27 April) dat de universiteit die wij trachten te stichten ook vrij moet zijn "van een bepaalde levens- en wereldbeschouwing (al is die nog zo Calvinistisch)". Zijn bedoeling was niet het pleit te voeren voor een beginselloze universiteit, maar dat zulk een Vrije Universiteit "vrij moet zijn van een bepaalde philosophie in de zin van *school van wijsgerig denken*".

Wij nemen van deze nadere uitleg en correktie gaarne goede nota en komen dus op deze manier een heel eind dichter bij elkaar in de buurt. Dat is prachtig.

Toch liggen er nog enkele misverstanden in de aldus gekorrigeerde opvatting van Bade. Hij wil een Vrije Universiteit die vrij is van verheersing door een bepaalde school van uiteraard Calvinistische wijsbegeerte al is die school, en de wijsbegeerte van die school, nog zo Calvinistisch.

Deze opvatting, en trouwens heel het antwoord van Bade, suggereert dat de ARSS zich wel gebonden zou hebben aan een bepaalde school van calvinistische wijsbegeerte.

Afgedacht echter van het feit dat scholen van calvinistische wijsbegeerte niet zo dicht gezaaid zijn als we wel zouden wensen, moet ons de vraag van het hart waar in ons *educational creed* Rev. Bade deze opvatting leest. Waar haalt U het vandaan? Dat is de grote vraag.

Het zou toch waarlijk niet erg opwekkend zijn als dit *educational creed* slechts de "denkrichting" zou weerspiegelen, die "Dr. Kooistra en zijn geestverwanten zo duidelijk aanhangen".

Zoals men onderscheid dient te maken tussen wijsbegeerte en een bepaalde school van wijsgerig denken, zo moet men toch ook het verschil tussen "creed" en "filosofie" goed in het oog houden. In de *creed*, het *credo*, de *geloofs*belijdenis zijn we aan de wetenschap nog niet toe. We noemen daarom — in de filosofie natuurlijk — zo'n belijdenis ook wel "voor-wetenschappelijk" denken. Ik zal dit hier nu niet nader uitleggen om de verhouding tussen Bade's antwoord en mijn dupliek niet al te zeer in disharmonie te brengen. Artikel 3 van de Statuten spreekt helemaal niet wetenschappelijk. Wij belijden daarin o.m. "dat de toegewijde beoefening door een kring van geestverwante werkers van essentieel belang is voor het gehoorzaam en dankbaar antwoord geven van Gods volk op het cultuurmandaat". De man van wetenschap zal hier onmiddellijk interrumperen met de opmerking: "Wat is dit allemaal? Waar haalt U het vandaan? Cultuurmandaat? Wat cultuurmandaat? Welk cultuurmandaat? Gods volk? Zeg me, wie behoren tot Gods volk? Is dat een soort super-ras? Wat hebben geestverwante werkers te maken met de dankbaarheid van Gods volk? enz."

En de man van wetenschap heeft dan als wetenschapsbeoefenaar nog gelijk ook. Hoeveel theologische en filosofische vragen worden door dit éne zinnetje niet wakker gemaakt? Man alive . . .

Maar toch verandert daardoor het belijden van de calvinist, de gelovige (that is), niet in het minst. Hij zal alleen antwoorden: "Man van wetenschap, als je de Bijbel leest is dit heel duidelijk. Zo alleen kunnen we Gods Woord recht verstaan. Die geleerden zijn geen kamerplanten, ze worden wel door sommige mensen, maar niet door God buiten het "volle leven" gezet. Zij horen er ook bij, bij de gemeente van de levende God. En zij hebben geen andere taak dan de taak die wij allemaal hebben. Hun taak is de Pinkstertaak: de grote werken Gods te verkondigen. Handelingen 2 maakt U dat wel duidelijk. En dat moet gebeuren in alle talen, zodat ieder het horen kan in zijn eigen taal, ook wetenschapsmensen, die aan de taal niet genoeg hebben en als maar nieuwe wetenschapstaaltjes maken".

Wij zijn het met de laatste spreker, die we broeder X zullen noemen, helemaal eens. Oppervlakkig gezien zou men het betreuren dat het ooit Pinksteren werd. De gemeente van Handelingen één was een ideale gemeente. Maar als de Heilige Geest gekomen is, zitten de Griekse weduwen in Handelingen zes al te zeuren over discriminatie en beklagen ze zich dat ze niet net zoveel krijgen als anderen. Maar de gemeente van Handelingen één moest niet alleen Grieks spreken, maar ook leren de Grieken aan te spreken — en daarom kwam de Heilige Geest.

En in die geest gaat dan ook het credo van de ARSS voort met op te merken: "Het is hun taak (die van de geleerden nl.) een theoretische uiteenzetting te geven van de structuur der geschapen dingen en aldus een bijdrage te leveren tot een meer doeltreffende ordening van de dagelijkse ervaring der gehele samenleving".

Die theoretische uiteenzetting, die voor een deel ook de taak van de wijsbegeerte is, wordt door de ARSS niet aan de mannen van wetenschap voorgedaan, want dan behoefden ze er niet meer om te vragen ter verheldering van hun kijk op de gang van zaken, hun dagelijkse ervaring dus.

Als U een huis laat bouwen, komt de architect bij U en vraagt U wel hoeveel kamers U wilt hebben, maar niet hoe zwaar U bepaalde ijzeren verbindingen in de kap-constructie wilt laten maken. Precies zo geeft de ARSS wel bepaalde beginselen aan de mannen van wetenschap, maar geen filosofie, laat staan een school van de filosofie.

Wij geloven niet in "self-evident truths", in waarheden, die op zichzelf genomen duidelijk zouden zijn, maar wel is het duidelijk voor de gewone Schriftgelovige dat geloof en wetenschap nauw verbonden zijn en dat de wetenschap geen kennis kan hebben als ze niet uit het ware geloof geboden wordt.

Laat me het dus nog eens duidelijk uitspreken, dat we in artikel drie van de Statuten van de ARSS NIETS maar dan ook helemaal NIETS te maken hebben met bepaalde scholen van wijsgerig denken of met de denkrichting van Dr. Kooistra of zijn geestverwanten of wie dan ook. Het gaat hier alleen over wat Kuyper noemde "de gereformeerde beginselen" (zie ook het slot van het tweede deel van Bade's antwoord in het volgend nummer).

Artikel drie is een geloofsbelijdenis en wie het daar niet mee eens is diene zijn gravamen of gravamina (bezwaar of bezwaren) in bij de ARSS.

En nu zal Bade ook wel begrijpen dat we in dit opzicht toch "smal" moeten blijven. Iedereen is welkom voor studie aan de ARSS maar iedereen kan er geen les geven. Hoe kan iemand die de beginselen verwerpt waarop die Universiteit gegrond zal worden zich een dienaar van zulk een Universiteit noemen? Dat kan toch niet als men eerlijk wil blijven, ook tegenover het volk dat deze universiteit in het leven zal roepen.

De Rooms Katholieke kerk heeft zich gebonden aan de wijsbegeerte van een bepaald man en eeuwenlang heeft de Roomse wijsbegeerte zich er toe beperkt kommentaren te schrijven op de wijsbegeerte van Thomas van Aquino die het einde van alle tegenspraak was.

Maar — gelukkig — zegt artikel drie van de Statuten *niet* dat de universiteit van de ARSS zich beperkt tot het schrijven van kommentaren op de "Wijsbegeerte der Wetsidee" van Dr. H. Dooyeweerd. Dat zou wel gemakkelijk, maar ook onjuist zijn geweest.

Het is dan ook zonder meer duidelijk, dat ik niets heb tegen pluriformiteit in de wetenschap, maar Bade kan Kuyper, Dooyeweerd en Schilder, Van Til en Berkouwer wel stuivertje laten wisselen (op een wat listige wijze overigens) dit spel maakt echter de beginselen niet tot bepaalde "pluriforme" wetenschappelijke opvattingen. Men diene het verschil tussen de *knikkers* en de *spel-regels* vast te houden. Zodra men met de spelregels gaat spelen, kun je de knikkers wel opbergen. Als "de meet" niet meer de grens is, waar blijf je dan? Daarom zeggen we tegen collega Bade: "Kom mee-spelen, man!" Laat de dingen op hun plaats staan. Anders wordt op de duur zelfs het samen praten een langs elkaar heen praten.

Ik noemde het woord "beginsel". Laat ik dit tenslotte nog verduidelijken door een citaat uit Van Riessens "Kerk en Jeugdwerk", als hij zegt: "God heeft ons niet in een wildernis geplaatst, waarin we met willekeur moeten optreden, maar in een ordelijke, bewoonbare wereld, waarin onze weg niet altijd bekend is, maar steeds vindbaar en begaanbaar. En daartoe geeft Hij ons in Zijn Woord die algemene gezichtspunten, die wij beginselen noemen".

Zonder beginsel hebben we geen gezichtspunt en zonder gezichtspunt hebben we geen standpunt en dit zij "to the point" en op dit punt zetten we een punt.

R. Kooistra

In ons volgende nummer wordt deze discussie voortgezet. Red.

CLASSIFIED ADS

For "letters under number" $ 0.50 extra.
Birth-announcements $ 3.00
Engagement-announcements . $ 3.00
Marriage and anniversaries . . $ 4.00
Notifications of death . . . $ 4.00
Pay your advertisement when you send it in. See our standard-rates below:

— — —

"For Sale" and "Want" advertisements up to 30 words $ 2.00. Every word more 5¢
Send your payment together with your ad to:
Calvinist-Contact
Box 312, Station B, Hamilton, Ont.

With great joy and thanks to God, we wish to announce the birth of our son and brother, whom we name after his late brother

RALPH EDWARD

June 12, 1962.
Mr. and Mrs. Jack Feddema.
Sonya Ingrid.
R.R. North, Orono, Ont.

With gratitude unto the Lord we wish to announce the birth of our daughter and sister

BRENDA LEE

on June 10, 1962.
Mr. & Mrs. Bert Strobosser.
Alan.
Sharon.
Yvonne.
Lenore.
R.R. 4, Jarvis, Ont.

Grateful to the Lord, we are happy to announce the birth of a Son

EDWARD ALBERT

June 20, 1962.
843 West 5th St.
Hamilton, Ont.
Sam and Margaret Buma and Glenda.

Zo de Here wil hopen wij met onze geliefde ouders en grootouders

HENDRIK HOVEN
en
ANNA HOVEN—CLEVERINGA

op 29 Juni 1962, hun 35-jarige echtvereniging te herdenken.
Dat zij nog lang voor elkaar en voor ons gespaard mogen blijven is de wens van hun dankbare kinderen en kleinkinderen.
Mary en Lloyd
Didy en Henk
Fred en Annie
en 7 kleinkinderen.
R.R. 1, Bloomfield, Ont.

Soli Deo Gloria.
Op 1 Juli D.V. hopen onze geliefde ouders en grootouders

H. PYPER
en
H. PYPER—BRONDSEMA

de dag te herdenken dat zij 30 jaar door het huwelijk zijn verbonden.
Psalm 103.
Hun dankbare kinderen:
H. Oosterveld.
H. Oosterveld—Pyper.
Joke & Jaap.
Gini & Gerrit.
Albert.
Eisse.
En kleinkinderen.
Guelph, Ont., 92 Queen St.

Na een langdurig lijden nam de Here tot Zich onze geliefde Moeder, Grootmoeder en Overgrootmoeder

MARGJE v. d. HOEK,

echtgenote van Gerrit Reurink,
op de leeftijd van bijna 84 jaar.
Dedemsvaart, Holland.
Het was haar begeerte bij Christus te zijn.
Ps. 68 : 20-21.
De familie in Canada:
Ottawa, Ont.:
Jack de Kleer.
A. de Kleer—Reurink.
Kinderen en kleinkinderen.
Shanghnesse, Alta.:
Joh. Reurink.
E. Reurink—de Kleer.
Kinderen en kleinkinderen.
London, Ont.:
C. de Kleer.
K. de Kleer—Reurink.
Kinderen en kleinkinderen.

Op Vrijdag 8 Juni is in Jezus ontslapen onze geliefde

BETSY VAN DIJK,

in leven penningmeesteresse.
"Al zou mijn vlees en mijn hart bezwijken, mijns harten rots en mijn erfdeel is God voor eeuwig."
Ladies Society "Mary and Martha", Peterborough, Ont.

The Lord has taken up to Him in Glory, in a twinkling of an eye, our daughter, sister, grandchild and niece

HERMINA ANNE,

at the tender age of 18½ months.
June 17, 1962.
The parents:
Mr. and Mrs. Peter Sandstra and Ernie.
Lethbridge, Alberta:
Mr. and Mrs. U. Sandstra.
Annie and Jennie.
Mindert and Sidney.
Pitt Meadows, B.C.:
Mr. and Mrs. G. vander Veen.
Phillip and Harry.
Anne and Hank.
Kamloops, B.C.:
Mr. and Mrs. R. vander Veen and children.
Grande Prairie, Alta.:
Mr. and Mrs. H. vander Veen and children.
Rocky Mountain House,, Alta.:
Mr. and Mrs. R. Wymenga and children.
Innisfail, Alta.:
Mr. and Mrs. M. Sandstra and child.
Coaldale, Alta.:
Mr. and Mrs. B. Holtrop and children.
Lethbridge, Alta.:
Mr. and Mrs. H. Sandstra.
"The Covenant is our comfort."

It pleased our sovereing God to take to Himself, suddenly, His child

TONY VANDER KAMP,

our fellow student, 18 years of age.
May the God of ALL grace comfort the bereaved; and also prepare us, for whom this was a warning.
Calvin Study Group at UBC,
Harry Cook, President.
(Rev.) Wm. L. Vander Beek, Sponsor.

Drie weken na de geboorte heeft de Here wederom tot Zich genomen ons geliefd zoontje en broertje

MARK HAROLD.

"De Here heeft gegeven, de Here heeft genomen, de Naam des Heren zij geloofd."
23 Juni 1962.
Mr. en Mrs. C. Bosma.
Alvin,
Bobby
en Marlene.
R.R. # 2, Ancaster, Ont.

Dame, middelbare leeftijd, biedt zich aan voor

HULP IN DE HUISHOUDING

of moederloos gezin. Omstreeks Augustus. Schrijf aan No. 1503, % Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Stat. B, Hamilton, Ont.

For sale: Complete brand new

DUTCH GREENHOUSE

measured and cut, ready to build. 3 coats of paint. 98'6" x 24'6". Glass included. This was brought over from Holland. Price 60 cents per sq. ft. Listowel Florist, Edward Van Geest, Prop., Listowel, Ont. Phone 149.

Te koop: Een 230 acres

PRIMA DAIRY FARM

12 Mijl ten Oosten van Peterborough. Goede gebouwen met veel ruimte. Goed melkcontract, nieuw melkhuis en bulkcooler en een mooi natuurstenen huis. B. Lubberts, R.R. 1, Birdsalls. Tel. 3-6 Ring 2-4 Keene.

Jack Bylsma

Real Estate
1607 King Street East
Hamilton, Ont.
Telefoneer LI 9-3894

HET ADRES VOOR FARMS EN HUIZEN IN HAMILTON EN OMGEVING.

Wegens vacantie is het kantoor GESLOTEN tot 20 Augustus.

Farm for Sale

Near Kentville, Nova Scotia — 160 acres under cultivation. Soil suitable for growing tobacco, chipping potatoes and other vegetables. Located in district close to potato chip plants and a frozen food plant where contracts are available. Tobacco now being grown in the area in quantity. Buildings consist of two dwellings, barns, etc. as well as a large warehouse where broilers are raised. On paved highway. Can be purchased with or without equipment. For price and further particulars apply P.O. Box 910, Wolfville, N.S.

The Canadian Christian School of Jarvis, Ont. is in need of a

QUALIFIED TEACHER

for grade 1. Please send applications to Mr. J. VanderKooy, R.R. 5, Simcoe, Ont.

The Corporation of the Thunder Bay Christian School Society Fort William, Ont. opens their school September 1962 and is still in need of

ONE TEACHER
for the lower grades.

Qualified teacher preferred, good salary. Letters of application or for information write to the Secr. T. Bakker, Hymers, Ontario.

The John Knox Chr. School, Wyoming is still in need of

A TEACHER

for grade 1 and 2, due to increased enrollment. Apply to Mr. Wm. De Boer, R.R. 2, Petrolia, Ont.

Grade 9 in Toronto

TIMOTHY CHRISTIAN SCHOOL SOCIETY IN TORONTO

will offer grade 9 with

two qualified B.A. Teachers

for the year 1962-1963. All parents interested, contact Mr. J. Van Noort, 47 Tofield Crescent, Rexdale, phone 247-9344 (Secretary).
The Board.

DE GOEDE AARDE

HOLLAND MARSH

15 Acres Loam-muck grond met goed huis gelegen aan paved concession, midden in Hollandse nederzetting. Het huis is ingericht voor een flink gezin, voorzien van ruime keuken, huiskamer, 4 slaapkamers en provisie voor badkamer. Het land is zeer voordelig te koop, eigenaar retiring. Vraagprijs slechts $ 14,700.00.

88 ACRES GOEDE PASTURE FARM IN STROUD

Deze zeer gunstige gelegen Farm aan Highway 11, 6 mijl van Barrie biedt vele mogelijkheden. Het huis is voorzien van huiskamer, eetkamer, kitchen, 4 slaapkamers en badkamer. In excellent condition. Een aangebouwd 2 slaapkamer apartment biedt ruimte voor een tweede gezin.

Barn is ingericht voor 14,000 broilers en kan gemakkelijk overgeschakeld worden tot het gebruik van andere doeleinden. Heet en koud stromend water, oil heating. Deze farm uitstekend voor geldbelegging en country living dichtbij beautiful Barrie, heeft vraagprijs van $ 37,500 met downpayment van $ 13,000.

Voor inlichtingen bel of schrijf
JOE VREUGDENHIL
representing J. A. Coutts & Co., Realtors
5 Owen Sound St., Barrie, Ontario
Office PA 8-2485
Home PA 6-1206

BOEKT NU OP UW

GROEPSREIS

per boot naar Holland en profiteer van de

25% KORTING

bij voldoende deelname. — Retour vanaf $ 298.50.

Heenreis:	Terugreis:
8 September	8 November
3 October	8 December
26 „	Circa 8 Januari
20 November	„ 8 „
20 „	„ 22 „
20 „	„ 19 Februari
13 December	„ 22 Januari
13 „	„ 5 Februari
Circa 21 Januari	„ 5 Maart

Vraagt volledige inlichtingen bij Uw Nederlandse Reisbureaux:
WORLD WIDE TRAVEL SERVICE, 359 Wilson Ave., DOWNSVIEW (Toronto), Ont. ME 5-5661
KOOPS TRAVEL SERVICE, 543 Brant St., BURLINGTON, Ont. NE 4-1813
KREEFT'S TRAVEL BUREAU, 968 Exmouth St., SARNIA, Ont. ED 7-8559
C. STEENHOF, 43 Crane Ave., WESTON (Toronto), Ont. CH 1-0811
JOHN VANDER VLIET, 304 Dundas St. W., TRENTON, Ont. EX 2-4641

High School Students' Summer School in Toronto

(2)

In the June 15 issue of this our beloved weekly, we reported that once again the Ontario Alliance of Christian Schools is sponsoring a two-week summer course for high school students in Toronto. Beginning and continuing throughout the mornings of July 16—20, 23—27, the Rev. Wm. Kok and Miss Jennie Visser will seek to impress on all those who enroll that the Scriptures have much to say about all of life.

Our readers may remember, we made mention of the unique contribution of this brief but beautiful injection course. Occasioned by the failure of our public secondary schools to come to grips with the fundamentals furnished by God's Holy Word, we believe that our high school youth are sorely in need of Scriptural stress on every score. Catechism and worship services rightly concern themselves with the teaching and preaching of God's Word to our youth. The home does not have time or facility to show the glory of God in all areas of learning. The public school line needs to be exposed to our sons and daughters with the light of the Word.

We all realize that the Christian High School is the answer. Hamilton District Christian High School has enjoyed another year of the gospel's light. Toronto area is, the Lord willing, (compare advertisement elsewhere in this magazine) about to benefit from Christian School grade nine. We bless the faith and faithfulness of Bowmanville people who hope to add grade 11 next year. However, with all that, there are many of our youth in the levels of grade nine through twelve who NEED this kind of School this summer.

The Ontario Alliance of Christian Schools is sponsoring this school again this year. Its Student Recruitment Fund will not only bear the burden of support of young people studying to be teacher at Calvin College, but will also assume financial responsibility for this course. Be sure to send your church offerings and society contributions to this fund in the very near future. Tuition, like in previous years, is FREE. Students may purchase their textbooks while at summer school for their own personal benefit later, but need not. Room and board is being readied by our school dean with our people in the Rexdale (Toronto) area. If we are able to pay 10 dollars per week (Monday—Friday) or 15 dollars for the included weekend, fine; nevertheless that need not deter attendance either; if we so state with Mr. Haveman when we enroll, that matter will be taken care of by the Alliance treasurer also.

Of course, it is nice when our high school students have summer jobs, so that they can earn their books for the next school year. Others are probably helping their parents so that they in turn can provide Christian elementary education for younger brothers and sisters. Nevertheless, if we do not close our eyes and ears to our young peoples' one great need, namely, that Christ would claim all of their life, then whether we have financial difficulties or not, parents and pupils alike must have the Biblical persuasion to will with God's Word. And, then there will be a way too.

Toronto II Christian Reformed young people, under the good guidance of their youth elder Mr. C. K. Vander Veen, are going to do what they can to offer Christian fellowship for the lonesome Ontario High School student over the weekends. The Rev. Mr. Kok and Miss Jennie Visser are going to be fun with all their seriousness with Scripture. Bible study, Reformed doctrine, Calvinism, Reformed approach to life, — all this is going to be spiritual pleasure. Write Mr. F. Haveman, 28A Elmhurst Drive, Rexdale (Toronto), Ontario today. He will answer your questions, and arrange your room and board. Don't delay!

Done for both the Ontario Alliance and the Timothy Christian School,

(Rev.) Henry A. Venema

MILK CONTRACT

Just listed, 115 acres, well fenced, on paved road near Wainfleet, Ont. Extra large barn and other buildings in good condition. 12-room house, needs painting. Price includes 40 head of cattle, full line of equipment, unlimited milk contract. Present income about $ 1,000 per month. Priced to sell quickly with $15,000 down.

Call TED BOSMA at

John Voortman

Real Estate
580 UPPER JAMES ST.
HAMILTON, ONT.
Phone: FU 3-2157

ONTARIO ALLIANCE OF CHRISTIAN SCHOOLS

SUMMER SCHOOL

for Public High School Students

will be held from July 16—July 27, 1962 in the Timothy Christian School, Rexdale (Toronto). Students in grades 9—12 may apply to Mr. F. Haveman, at 28A Elmhurst Drive, Rexdale, Ont.
Instructors: Rev. Wm. Kok and Miss J. Visser.

Kerknieuws

CHR. REF. CHURCH

Tweetal

te Grimsby-Beach, Ont., J. Geuzebroek te Barrie, Ont. en J. Kuntz te Orillia, Ont.

REFORMED CHURCH

Aangenomen

naar Bethel Edmonton, Kand. J. Kroon.

CANADIAN REF. CHURCH
REV. H. KRABBENDAM

Rev. H. Krabbendam van Ottawa heeft aan de Westminster Theological Seminary te Philadelphia de graad van Master of Theology behaald. Zijn proefschrift handelt over Roeping en Wedergeboorte.

ANNUAL CONVENTION

De Young People Societies van The Canadian Reformed Churches in Ontario houden hun meeting op Dominion Day te Strathroy in de First Baptist Church. Aanvang 10 uur.

Sprekers zijn Rev. L. Selles van Chatham over de "Position of Women in the Church" en Rev. P. Kingma van Fergus-Guelph spreekt over De Oecumenische Taak en Functie der Kerk bij Calvijn.

Rev. John Vander Meer

Juist voor het ter perse gaan van ons blad bereikte ons het droeve bericht, dat Rev. John Vander Meer van de Christian Reformed Church van Essex, Ont. plotseling is overleden. J.l. Zondag had Rev. Vander Meer nog tweemaal gepreekt. Een hartverlamming heeft plotseling een einde aan het leven van deze welbekende predikant gemaakt.

In Canada heeft Rev. Vander Meer in het bijzonder veel vrienden gemaakt. Kort na de tweede wereldoorlog, toen de eerste immigranten uit Nederland schoorvoetend Canada binnenkwamen, nam Rev. Vander Meer een beroep aan naar de Holland Marsh. Na een verblijf van vijf jaar, ging hij noordelijker en diende de Chr. Ref. Church als Home Missionary in Cochrane. In 1951 beriep Barrie, Ont., hem, welke kerk hij diende tot 1958, in welk jaar hij predikant werd van de Christian Reformed Church van Essex, Ont.

Zijn vriendelijk karakter was oorzaak, dat zeer velen zich sterk aan Rev. Vander Meer gehecht gevoelden en dit plotseling verscheiden treft de gemeente te Essex thans zeer in het bijzonder.

DE SYNODE VAN DE CHRISTIAN REFORMED CHURCH

(Vervolg van pag. 3)

INDONESIE

Volgens de gegevens die het voorbereidingscomité ter beschikking had zouden in Indonesië geen kerken van een uitgesproken reformatorisch karakter bestaan.

Dit lokte een krachtig protest uit van de zijde van de Nederlandse gedelegeerde, die de Geref. Kerken vertegenwoordigde, prof. dr. H. Bergema. Deze zendingshoogleraar stelde met nadruk vast dat het merendeel van de Indonesische kerken een orthodox karakter hebben. Zij voeren evenwel de naam "Reformed" niet officieel, omdat zij geen "deformation" hebben gekend.

★

De synode werd dit jaar voor het eerst bijgewoond door een predikant, die tot verleden jaar behoorde tot de Protestant Reformed Church, t.w. de Rev. W. Hofman (classis Kalamazoo). Zoals men zich herinnert is de Protestant Reformed Church (groep De Wolf) verleden jaar deel geworden van de Christian Reformed Church. Rev. W. Hofman's broer, ds. John Hofman, woonde oók verscheidene synode-zittingen bij, zij het niet als gedelegeerde. Ds. John Hofman heeft de laatste twee jaar als zendeling voor de Protestant Reformed Church op het eiland Guam (Pacific) gewerkt. Hij heeft een beroep aangenomen naar een van de kerken in Grand Rapids.

REV. A. KUYVENHOVEN NEEMT STUDIEVERLOF

De Reverend A. Kuyvenhoven, predikant van de Christian Reformed Church te Lethbridge, Alta., zal begin September voor een jaar naar Nederland gaan om onder leiding van prof. dr. Herman N. Ridderbos aan de Theologische Hogeschool der Gereformeerde Kerken te Kampen te studeren.

Ds Kuyvenhoven studeerde van 1954 tot 1957 aan Calvin Theological Seminary te Grand Rapids, Mich., en trok daarop voor een jaar verdere studie naar Princeton Theological Seminary te Princeton, New Jersey. In 1958 werd hij predikant te Lethbridge, Alta., welke gemeente tijdens zijn afwezigheid zal worden gediend door de heer P. W. DeBruyne, die dit jaar aan de theologische hogeschool te Grand Rapids zijn studie heeft voltooid.

REV. VERBRUGGE SLUIT SYNODE

Vrijdagavond te elf uur heeft de synode 1962 van de Christian Reformed Church haar zittingen besloten. De voorzitter van de svnode, de Rev. J. C. Verbrugge, Bowmanville, Ont., sprak een kort woord van dank aan allen die hun medewerking hadden verleend de werkzaamheden van de synode te bespoedigen. Hij betrok bijzonder in zijn dankwoord de stated clerk Dr. R. J. Danhof, de gekozen functionarissen, t.w. vice-voorzitter Rev. Holwerda en de twee scribae, Dr. Paul G. Schrotenboer en ouderling R. Holwerda, van Holland, Mich.

Dr. Ralph J. Danhof 20 jaar Stated Clerk

Toen de afgelopen week de synode van de Christian Reformed Church bijeen kwam, betekende dat voor de Stated Clerk Dr. R. J. Danhof een officieus jubileum: twintig jaar geleden vervulde hij voor het eerst deze functie, waarvan de belangrijkheid voor de Christian Reformed Church jaar aan jaar duidelijk naar voren treedt. Immers, Dr. Danhof is de samensteller van de jaarlijkse **Agenda** en van de **Acts of Synod**, twee **denominational** documenten die voor een goede functionering van het kerkelijk leven onmisbaar zijn. In 1942 werd Dr. Danhof geroepen tot dit werk; zijn nauwkeurigheid en organisatorisch inzicht hadden hem op deze plaats geleid. Het werk was toen nog niet zo omvangrijk als vandaag de dag. Veertien jaar, tot 1956, was de functie van **Stated Clerk** voor hem een part-time occupation, maar na 1956 is dit zijn volledige werkkring geworden. Wie de ruim 300 bladzijden tellende **Agenda** van de synode van 1962 doorbladert, komt onwillekeurig onder de indruk van de omvang van het omvangrijke schrijf- en redactioneel werk dat aan deze boeken vast zit. Zijn 20-jarige ervaring als stated clerk heeft hem een grote mate van inzicht gegeven in de veelal subtiele zaken, waarmee een synode te maken heeft. Voor de gekozen functionarissen van de synode is het vaak een uitkomst een man van deze ervaring bij de hand te hebben. First Clerk Dr. Paul Schrotenboer, van St. Catharines, vindt bij Dr. Danhof een willig oor, steeds bereid de helpende hand te bieden.

Gedurende zijn 20-jarige werkzaamheid als Stated Clerk heeft Dr. Danhof de synode al vaak met zware problemen zien worstelen. De kwestie van echtscheiden en hertrouwen, een zaak die 20 jaar de gemoederen had bezig gehouden, werd in 1956 beslecht. "There were strong forces on both sides of the fence," zegt Dr. Danhof, terwijl hij een bundeltje papieren aanpakt van een andere vertrouwde figuur rondom de synode, de heer George Kamp, statistisch medewerker van Calvin College.

Een andere zaak die nogal aandacht vergde was het vraagstuk of geadopteerde kinderen mochten worden gedoopt. Het was geen gemakkelijke kwestie maar tenslotte werd toch een compromis bereikt. "We hebben aan deze kant van de oceaan een oplossing gevonden, maar het ziet er naar uit dat in Nederland dit nog een omstreden vraagstuk is," aldus Dr. Danhof, intussen een handtekening plaatsend onder een brief — een van de ongeveer 3000 brieven die hij de laatste 20 jaar heeft getekend.

Ingezonden

Women's Fund for Higher Education

De Hamilton District Christian High School mocht weer $1700.00 ontvangen van de Women's Fund for Higher Education, bijeengebracht in de busjes.

Het bedrag is bestemd voor de instandhouding van de school.

Het bestuur wil hiermede algemene blijk geven van de grote waardering die zij heeft voor dit werk.

Deze zusters zijn mede instrument in Gods hand om de school in haar nieuwe gebouw voortgang te doen vinden.

Namens het Bestuur van de
H.D.C.H.S.S,
S. J. Kapinga, Penningmeester

Geef Uw
Adresverandering
steeds tijdig op
aan de
Administratie van
CALVINIST-CONTACT

"Krijgen wij Weer-Ingenieurs?"

Hoofdkwartier voor de aanval op het weer ingesteld

Veertien van Amerika's belangrijkste universiteiten hebben in Boulder (zie kaart) een "hogeschool" voor het weer opgericht. Deze "hogeschool" beschikt over een staf van 50 personen en een modern meteorologisch instituut, dat ettelijke miljoenen guldens heeft gekost. Het geheel wordt het "hoofdkwartier" voor de eerste grootscheepse aanval van de mens op het weer. Met alle beschikbare middelen zal men vaststellen hoe ons weer ontstaat en getracht zal worden op grote schaal onze huidige kennis

BOULDER. HOGESCHOOL VOOR HET WEER

CANADA — VER. STATEN — Boulder — New York — Los Angeles — MEX — Cuba — STILLE OCEAAN — ZUID-AMERIKA — CPD

aan te vullen en te verbeteren. Onderzocht zal worden hoe de atmosfeer en de daaronder liggende bodem of zee-oppervlak op elkaar inwerken en welke invloed zeestromingen, woestijnen en vochtige bossen op het weer hebben. Men zal daarbij gebruik gaan maken van aardsatellieten, balonnen, vliegtuigen, elektronische rekenmachines etc.

Het werk dat de "hogeschool" zal gaan verrichten is uniek in de wereld en men verwacht dat heel de wereld profijt zal hebben van hetgeen deze "hogeschool" weet te bereiken. In de eerste plaats hoopt men te komen tot nauwkeuriger weersverwachtingen over langere tijdsduur dan de 1-3 dagen die men thans bestrijkt. Als de "hogeschool" de wetten kan bepalen, volgens welke het weer ontstaat, dan zou het mogelijk kunnen zijn dat de wereld in de toekomst het beroep van "weer-ingenieur" zal kennen. Deze mensen zouden dan met behulp van ruimtespiegels, stuwdammen etc. invloed kunnen gaan uitoefenen op het ontstaan van het dagelijkse weer op onze aarde.

Men heeft het centrum in Boulder opgericht, omdat het noodzakelijk is onze wetenschap t.a.v. het weer en het klimaat te vergroten. Praktisch alle takken van wetenschap hebben in deze eeuw bijna wonderbaarlijke vooruitgang weten te boeken, alleen op het terrein van "het weer", zijn er weinig vorderingen gemaakt. Daarom gaat men nu de wetenschappelijke aanval op het weer beginnen en misschien zullen we later zeggen dat in Boulder de viktorie is begonnen.

Nieuwe financieringsmaatschappij in Canada

Uit Canada wordt gemeld dat de Royal Bank of Canada, samen met de Banque Canadienne Nationale, de Montreal Trust Co. en de Canada Trust Co., een nieuwe financieringsmaatschappij, de Roy Nat Ltd., heeft opgericht, die met een beginkapitaal van $10 miljoen zich zal toeleggen op het verstrekken van leningen tot een maximum van $25.000 aan Canadese ondernemingen.

Het doel van Roy Nat is middelen te verschaffen aan kleine en middelgrote ondernemingen die bij een gewone bank geen voldoende accommodatie kunnen vinden en bovendien nog te klein zijn om met succes een beroep te doen op de kapitaalmarkt. Roy Nat zal vermoedelijk begin juli a.s. gaan functioneren. De rentevoet, waartegen leningen worden verstrekt, zal waarschijnlijk 6½% zijn.

Het werkterrein van de Roy Nat komt te liggen op dat van de financieringsmaatschappijen en van de Industrial Development Bank. Men verwacht echter geen sterke concurrentie, aldus werd naar voren gebracht; de oprichting van de Roy Nat wordt door belanghebbenden gezien als een uitbreiding van de huidige Canadese financieringsmogelijkheden.

De president van de Royal Bank of Canada deelde mede dat via Roy Nat Ltd. financiële hulp mogelijk zal zijn aan elke maatschappij in Canada onder de federale of provinciale wet geïncorporeerd, die zich bezig houdt met produktie, veredeling, groothandel, detailhandel en transport, of tot de bouwnijverheid of de diensten verlenende bedrijven kan worden gerekend.

De leningen door Roy Nat verstrekt, kunen worden gebruikt voor de aankoop van vaste activa, voor het dekken van de behoefte aan werkkapitaal, voor de aankoop van een bestaand bedrijf of de oprichting van een nieuwe onderneming. De leningen zullen maximaal voor de duur van 10 jaar worden verleend, Voorzitter van de raad van beheer is de heer J. L. Davignon, assistent directeur van de Banque Canadienne Nationale. De dagelijkse leiding is in handen van de heer J. W. Powell, thans nog plaatsvervangend directeur van de Royal Bank of Canada.

De oprichting van de Roy Nat stelt de hierin participerende financiële instellingen in staat zich op legale wijze te onttrekken aan de starre bepalingen van de Canadese Bank Wet, die naar algemene opvatting sterk is verouderd en waarvan overigens de mogelijkheid van een herziening thans in studie is.

"CALVINIST - CONTACT"

PREMIE BOEKEN

Het kost U niets om in het bezit te komen van een aantal mooie en goede boeken. U behoeft alleen het gesprek op Calvinist-Contact te brengen, als U op bezoek bent bij familie of vrienden, die ons blad nog niet lezen. De rest is niet moeilijk. De enige bepaling is, dat U tegelijk met de opgave van het nieuwe abonnement het abonnementsgeld van $ 4.00 opstuurt.

Onze nieuwe lijst

Voor 1 abonnee:

WONINGRUIL, door M. E. 't Hart.
HUMOR VAN DE BIJBEL, door Okke Jager.
DE BIJBEL ALS BOEK VAN SCHOONHEID, door Dr. B. Wielenga.
HERLEEFD VERLEDEN, door Prof. A. Sizoo.
JOHANNES CALVIJN INSTITUTIE.
DE APOCRIEFE BOEKEN, deel 2, 157 bladzijden.
HET CALVINISME (Stonelezingen), door Dr. A. Kuyper.
JOHANNES CALVIJN, ZIJN LEVEN EN WERK, door Dr. R. Schippers.
VERLEIDENDE GEESTEN, door Dr. A. B. W. M. Kok.
HEDEN ZO GIJ ZIJN STEM HOORT (Bijbels Dagboek).
DE CHRISTENREIS, door John Bunyan.
DE CHRISTINNEREIS, door John Bunyan.
LUTHERS WERKEN.
MENSEN RONDOM JEZUS, door Dr. J. H. Bavinck.
DE BRUG, door K. Norel.
HEL EN HEMEL VAN DACHAU, door Ds. J. Overduin.
HET EVANGELIE VAN THOMAS, door Dr. R. Schippers.
KAART VAN KERKELIJK NEDERLAND, door Dr. C. N. Impeta. (Beschrijving van verleden en heden der Remonstrantse Broederschap.)
DE LEVENSROMAN VAN JOHANNES POST, door Anne de Vries.
OOK U SPREEKT GRIEKS EN LATIJN, door Prof. Dr. A. Sizoo. (Hoe Griekse en Latijnse woorden in de Nederlandse taal zijn opgenomen.)
DE JEHOVA'S GETUIGEN EN DE BIJBEL, door Ds. H. J. Spier.
VAKBEWEGING EN MAATSCHAPPIJ, door Dr. W. Albeda.
SINNE- EN MINNEBEELDEN, door Jacob Cats.
UIT CATACOMBEN EN WOESTIJNZAND, door Dr. H. Mulder. (Levenstekenen van de eerste Christenen.)
KLIMATOLOGISCH, door G. Th. Rothuizen. (Een verzameling gedichten naar thema.)
BILDERDIJK, door Martien J. G. De Jong en Wim Zaal. (In kort bestek. Een levens- en persoonlijkheidsbeeld van een der grootste figuren uit onze historie.)
DE WELEERWAARDE HEER, door Ds. M. E. Voila. (Belevenissen van een dominee.)

Voor 2 abonnees:

A PREY TO SATAN, door C. Sluys.
IN THE MIRROR, door Prof. J. H. Kromminga.
LANDVERHUIZERS (trilogie in één band), door P. J. Risseeuw.
GEERT DAMMERS (trilogie in één band), door Aart Romijn.

ABONNEMENTSFORMULIER

Hierbij geef ik op als abonné van Calvinist-Contact

Naam ....
Post-adres ....
....
Aangebracht door: ....
Naam ....
Post-adres ....
....
Aanbrengpremie: ....

Zendt dit formulier met het abonnementsgeld ad $ 4.00 in cash/money-order/cheque (bij cheque 15¢ extra voor bankkosten) naar "Calvinist-Contact", Box 312, Station B, Hamilton, Ont.

Aan:
Calvinist-Contact, Box 312, Stat. B, Hamilton, Ont.

ADRES VERANDERING

NIEUW ADRES:

Naam ....
Post-adres ....
....
....

OUD ADRES:
....
....